πωγωνιά

ΘΕΜΑΤΑ ΑΚΡΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΣΚΛΑΒΩΜΕΝΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

Έτος Β'
Ἀριθ. Φύλλου 22
Σεπτέμβριος 1976
ΓΡΑΦΕΙΑ:
Βερανζέρου 18
ΑΘΗΝΑΙ 102
Τηλ. 5234.602

Πωγωνιανὴ 22 Αὐγούστου

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΠΩΓΩΝΙΟΥ

— (Ἀνταπόκρισις).

Μὲ μεγάλη ἐπιτυχία ἔγιναν στὴν Πωγωνιανὴ στὶς 22 Αὐγούστου οἱ πολιτιστικὲς ἐκδηλώσεις Πωγωνίου. Τὴν πρωτοβουλία γιὰ τὴν ὀργάνωση εἶχε τὸ Παράρτημα Πωγωνίου τῆς Ἑταιρείας Ἠπειρωτικῶν Μελετῶν, ἡ κοινότητα Πωγωνιανῆς οἱ Ἀδελφότητες Πωγωνιανιτῶν, Ἀθηνῶν καὶ Ἰωαννίνων καὶ ὁ Φιλεκπαιδευτικὸς Σύλλογος Πωγωνίου. Γιὰ τὴν ἐπιτυχία τῶν ἐκδηλώσεων συνέβαλαν ὁ Ἑλληνικὸς Ὀργανισμὸς Τουρισμοῦ, ὁ Δῆμος Δελβινακίου, οἱ Κοινότητες Πωγωνίου, οἱ Ἑνώσεις καὶ Ἀδελφότητες οἱ Σύλλογοι «Μάννα τοῦ Πωγωνίου» καὶ «Νέοι τοῦ Πωγωνίου», οἱ κάτοικοι τῆς περιοχῆς καὶ πολλοὶ φίλοι τοῦ Πωγωνίου.

Οἱ ἐκδηλώσεις περιελάμβαναν.

1. Ἐγκαίνια Λαογραφικοῦ Μουσείου Πωγωνίου στὸ ἀρχοντικὸ Βασιλειάδη.

2. Ἔκθεση Πωγωνησιακῆς Δραστηριότητος.

3. Πωγωνήσιο Πανηγύρι.

Ἡ ὅλη ὀργάνωση τὴν ὁποία ἀνέλαβε ἐπιτροπὴ ἀπὸ ἐκπροσώπους τῶν τοπικῶν φορέων ὑπῆρξε κατὰ γενικὴν ὁμολογίαν ἄμομο.

Ἡ Πωγωνιανὴ εἶχε πάρει πανηγυρικὸ χρῶμα. Σημαιοστολισμὸς φωτιστικὲς γιρλάντες, καθαριότητα τάξη στὴν κυκλοφορία, χῶρος γιὰ τὰ αὐτοκίνητα καὶ γενικὰ ὅλα ἔδειχναν φροντίδα καὶ ἐπιμέλεια.

Σύμφωνα μὲ τὸ πρόγραμμα στὶς 5.30 μ.μ. ἔγιναν τὰ ἐγκαίνια τοῦ Λαογραφικοῦ Μουσείου Πωγωνίου στὸ ἀρχοντικὸ Βασιλειάδη. Παρέστησαν ὁ Νομάρχης Ἰωαννίνων κ. Χανός, ὁ Α.Δ.Χ. Ἠπείρου κ. Σωτηρόπουλος, ὁ Προπρύτανις τοῦ Πανεπιστημίου Ἰωαννίνων κ. Γάγγας, ὁ Α. Γ. Ἐπιθεωρητὴς Μ.Ε. κ. Θεοδωρίδης, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑταιρείας Ἠπειρωτικῶν Μελετῶν κ. Φρόντζος οἱ πολιτικὲς καὶ Στρατιωτικὲς ἀρχὲς Πωγωνίου,, Δήμαρχοι καὶ κοινοτάρχες, ὁ Πρόεδρος τῆς Πανηπειρωτικῆς κ. Μαντζικας καὶ πλῆθος κατοίκων τῆς περιοχῆς καὶ πολλοὶ ἀπὸ Ἰωάννινα καὶ ἄλλες περιοχὲς.

Μετὰ τὸν ἁγιασμὸ μίλησε δι' ὀλίγον ἡ ἐκ τῶν δωρητῶν τοῦ Μουσείου κ. Ἀθηνᾶ Παπαχαρίση - Πάλλη ἡ ὁποία ἐγοήτευσε συγκίνησε ἀναφερομένη στὸ ἱστορικὸ τοῦ ἀρχοντικοῦ. Στὴν συνέχεια μίλησε ὁ καθηγητὴς φιλόλογος κ. Ὑφαντὴς ποὺ ἀναφέρθηκε

(Συνέχεια στὴν 4η σελίδα)

Κτισματινὲς στὴν Πωγωνιανὴ μὲ τὶς ἐνδυμασίες τους (Δροπολίτικες)

ΜΕ ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ '76

Ἐπιτέλους νὰ καὶ κάτι ποὺ ἄξίζει κάθε ἔπαινο καὶ θερμὰ χειροκροτήματα. Μὲ γνώμονα τὸ γεγονὸς ὅτι γιὰ πρώτη φορὰ διοργανώθηκαν στὴν Ἤπειρο καὶ εἰδικώτερα στὰ Γιάννενα πολιτιστικὲς ἐκδηλώσεις τέτοιας ἐκτάσεως μποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι τὰ «Ἠπειρωτικὰ '76» ξεπέρασαν τὶς προσδοκίες τόσο τῆς Ὀργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς ὅσο καὶ τοῦ Πανηπειρωτικοῦ λαοῦ, γιατὶ ἀσφαλῶς δὲν ἦταν λίγα ὅσα ἔγιναν. (Ἔκθεσις εἰκαστικῶν τεχνῶν, λογοτεχνικοῦ βιβλίου, φωτογραφίας, λαϊκῆς τέχνης, παράστασις φιλαρμονικῆς καὶ χορωδίας Δήμου Ἰωαννίνων θεατρικὴ παράσταση μὲ τὴν «ΑΝΤΙΓΟΝΗ» τοῦ Σοφοκλέους, μουσικὴ συναυλία μὲ τὸν Μαρκόπουλο, λαϊκοὶ χοροὶ τῆς Λεττονίας, θεατρικὴ παράστασις τοῦ Ο.Η.Θ. μὲ τὸ Τζιώτινο Ραβαΐσι, μουσικὴ συναυλία τοῦ Ξυλούρη, θεατρικὴ παράσταση τοῦ Θεάτρου Τέχνης τοῦ Κουν, μὲ τοὺς «Προστάτες» λαϊκοὶ χοροὶ καὶ τραγούδια ἀπὸ τὰ χορευτικὰ συγκροτήματα Λυκείου Ἰωαννίνων, Λυκείου Θεσ) κης, Κομοτηνῆς, Κύπρου, Χανίων, Καλαρρύτων, Κράψης Ἰταλίας, Ρουμανίας, Γιουγκοσλαβίας, τὸ Α' Ἠπειρωτικὸ ράλλυ καὶ οἱ Πανελλήνιοι κωπηλατικοὶ ἀγῶνες). Ὅλες αὐτὲς τὶς ἐκδηλώσεις τὶς παρακολούθησαν μὲ ἐνθουσιασμὸ καὶ ἔμειναν ἀπόλυτα ἱκανοποιημένοι τόσο ὁ πανηπειρωτικὸς λαὸ, ὅσο καὶ οἱ ξένοι τουρίστες ἡμεδαποὶ καὶ ἀλλοδαποὶ καὶ σ' αὐτοὺς τοὺς θεατὰς ἀξίζουν τὰ θερμὰ μας συγχαρητήρια γιατὶ ἡ ὀγκώδης ἐνθουσιαστικὴ παρουσία τους ἐκτὸς τοῦ γεγονότος ὅτι ἀντάμειψε τὶς προσπάθειες ὀργανωτῶν καὶ καλλιτεχνῶν, θ' ἀποτελέση γιὰ τὶς παρόμοιες μελλοντικὲς ἐκδηλώσεις ἕνα σταθερὸ καὶ ἀκατάλυτο ὑπόβαθρο ἐπιτυχιῶν ποὺ θὰ ξεπεράσουν τὸν Ἠπειρωτικὸ χῶρο. Αὐτὸ τὸ εὐχόμαστε μὲ ὅλη μας τὴν καρδιὰ καὶ εἴμαστε βέβαιοι πῶς καὶ τοῦτο θὰ γίνη γιατὶ στὴ δεύτερη καὶ στὶς μελλοντικὲς παρόμοιες ἐκδηλώσεις τὰ μικροσφάλματα τῆς πρωτιᾶς, συγχωρητέα ὁπωσδήποτε, δὲν θὰ ὑπάρχουν. Καλὲς ἐπιτυχίες, λοιπὸν γιὰ τὸ καλὸ τοῦ τόπου μας.

Η ΟΜΑΛΙΑ, Τ' ΑΣΗΜΙ ΤΟ ΛΙΘΑΡΙ, ΤΟΥ ΣΑΚΟΓΙΑΝΝΗ... Ο ΠΥΡΓΟΣ, Τ' ΑΝΗΛΙΑ

ἀλλὰ καὶ τὰ γλέντια Βασιλικιώτικα

Ἴσως κάνουν τὰ μάτια μας... ἴσως ἀπὸ συνήθεια... ἀλλὰ ἀκούσαμε κι' ὅλας ποὺ ἔλεγαν ὅτι φέτο τὸ Πανηγύρι τοῦ Ἅγιο - Κοσμᾶ στὸ Βασιλικὸ ἦταν , μεγαλοπρεπέστατο καὶ εἶχε περισσότερο κόσμο ἀπὸ τὶς ἄλλες χρονιὲς. Καὶ γιατὶ ὅμως νὰ μὴν εἶναι; Ὁ Πρόεδρός μας κ. Βασ. Τσάβαλος ἀπὸ μέρες πρωτοστατοῦσε ἀεικίνητος καὶ κατάφερε νὰ λάμπη τὸ χωριὸ καὶ νὰ δείχνη χαρούμενη ὄψη.

Μπαίνοντας ἀπ' τοῦ Τσάβαλου τ' Ἀλώνι καταλάβαινες ὅτι τὸ χωριὸ γιορτάζει: Σημαιοστολισμὸς, ἀσπρίσματα, εὐπρεπισμὸς, καθαριότητα, τὸ περιβόλι μας ἕτοιμο ἀλλὰ ἡ ζυγιὰ ποὺ στήθηκε ἐκεῖ δὲν μπόρεσε νὰ σταθῆ γιατὶ ἔλλειπε τὸ... πιόμα — βλέπεις ἔκλεισαν κι' ὅλα ἐκεῖνα τὰ μαγαζιὰ ποὺ ἦταν ἀπέναντι ἀπ' τὸ περιβόλι, τὸ καφενεῖο Καρέντζου, τὸ μπακάλικο τοῦ μπάμπα - Μιχάλη τοῦ Μουσμούτη! καὶ καί... ἀλλὰ ὁ πρόεδρος μας, εἶπε ὅτι θὰ μεριμνήση τοῦ χρόνου νὰ ὑπάρχουν ἄφθονα καθίσματα — γιατὶ φέτο παρουσιάστηκε ἔλλειψη — καὶ πιθανὸν νὰ εἶναι ἕτοιμη καὶ μιὰ καντίνα γιὰ νὰ ἐξυπηρετῆ τὸν κόσμο καὶ νὰ γίνη στὸ περιβόλι ὁ πρῶτος χορὸς.

Τρεῖς μέρες ὅπως πάντα κράτησε τὸ πανηγύρι μας.

Τὴν παραμονὴ ἔβρεξε καὶ δὲν γίνηκε χορὸς ἔξω ἀλλὰ στὸ καφενεῖο τῆς Θειάκω - Ράνως ἄναψε τὸ γλέντι ὡς τὰ ξημερώματα, Οἱ γιατροὶ Κίτσιο - Πρίντζης καὶ Γιάννη - Τούλης κι' ὁ πατέρας τοῦ Γιάννη ὁ Τούλης μαζὶ μὲ τοὺς συμπεθέρους του ἀπὸ τὴν ἀρραβωνιασμένη κόρη του τὴν Μαρίκα μεραγλωμένοι ἀπ' τὸ κλαρίνο τοῦ Γληγόρη Καψάλη κι' ἀπ' τὸ ντέφι τοῦ Γάκη τοῦ δικοῦ μας (ἔπαιζαν χωρὶς μηχανήματα κι' ἔτσι ἄκουγες ἀγνὸ κλαρίνο καὶ -ὸ καταλάβαινες ὡς τὰ σκωτοπλέμονα) — ἦταν οἱ τελευταῖοι ποὺ ἔφχαν ἀπ' τὸ καφενεῖο τὴν ὥρα πού... γελοῦσαν γύρω - γύρω οἱ Βασιλικιώτικες - Τσαραπλανίτικες - ράχες καὶ ραχοῦλες - ἡ Ὀμάλια (ὁ Λυκαβητός μας!), ἡ Γκράτστα, τ' ἀσήμι τὸ λιθάρι μὲ τὴν Ἁγιο - Βαρβάρα, τοῦ Σακογιάννη, οἱ κα-

(Συνέχεια στὴν 4η σελίδα)

ΒΑΣΙΛΙΚΟ: Ἄποψη ἀπὸ τὸ Φτέλια ἢ τὴ Γκράτστα;

Ἡ παράδοσι συνεχίζεται

ΣΤΟ ΔΟΛΟ ΠΩΓΩΝΙΟΥ

Μὲ γραφικὲς καὶ συναρπαστικὲς ἐκδηλώσεις

Κι' ἐφέτος στὸ ἀγαπημένο μας Δολὸ οἱ ἐτήσιες λαογραφικὲς ἐκδηλώσεις σημείωσαν ἐπιτυχία καὶ κατεγοήτευσαν τοὺς παρευρεθέντες ποὺ ἦταν, ὅπως πάντοτε, πάρα πολλοί.

Οἱ ἐκδηλώσεις ἄρχισαν στὶς 7 Αὐγούστου μὲ τὴν ἀπόλυτα ἐπιτυχημένη παράστασι - πρόβα «Τζιώτικο Ραβαΐσι» ἀπὸ τὸ Ἠπειρωτικὸ Θέατρο.

Τὴν ἑπομένη, ἡμέρα Κυριακή, ὁ Δολιώτης καθηγητὴς κ. Λάκης Παπαϊωάννου, βασικὸς συντελεστὴς καὶ παράγων στὸ Ο.Η.Θ., ἔνθερμος πατριώτης καὶ δραστήριος, ἔδωσε διάλεξι μὲ θέμα τὴν πρώτη θεατρικὴ παράστασι ἐπὶ τουρκοκρατίας καὶ τόνισε ἰδιαίτερα τὴ θεατρικὴ παράδοσι στὸ Δολὸ ἀπὸ τότε μέχρι καὶ σήμερα, ἐνῶ ἡ Ἄννα Παπαπολίτη, ἡ ἠθοποιὸς τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου, ἀπήγγηλε ἀποσπάσματα ἀπὸ τὴν Ὀδύσσεια.

Τὶς ἡμέρες αὐτὲς τὰ σπίτια τοῦ Δολοῦ ἦτον γεμάτα. Τραγούδια καὶ γλέντια σ' ὅλο τὸ χωριὸ χαρούμενες φωνὲς ἀστεϊσμοὶ καὶ ἀθῶα πειράγματα ἔδιναν ξέχωρο κέφι στὶς παρέες.

Χαρακτηριστικὸ σημειώνουμε τὴν ὁμαδικὴ ἐπίσκεψη τῶν παρευρισκομένων στὶς πανέμορφες τοποθεσίες τοῦ χωριοῦ καὶ ἰδιαίτερα στὴν ἄγνωστη στοὺς πολλοὺς μὰ συναρπαστικὴ στὴν ἄγρια ὀμορφάδα της, μὲ τὴν πλούσια βλάστησι καὶ τ' ἄφθονα νερά της χαράδρα τοῦ Δολοῦ, ποὺ νομίζουμε πὼς πρέπει ν' ἀξιοποιηθῆ καὶ ν' ἀποτελέση ἕναν ἀκόμη πόλο τουριστικῆς ἕλξεως .

Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ ἀπετέλεσε γε-

(Συνέχεια στὴν 2α σελίδα)

ΚΑΣΤΑΝΙΑΝΙΤΙΚΑ

Τέλος τοῦ καλοκαιριοῦ καὶ τὰ χωριά μας ἄδειασαν. Ἀπὸ τὴν Καστάνιανη τά... προτελευταῖα πανηγυριώτικα χαμπέρια, μιὰ καὶ τὰ τελευταῖα μᾶς ἔρχονται ἀπὸ τὸ Λαχανόκαστρο, Κ. Ραβένια, Φραστανά.

Στὶς 5 Σεπτεμβρίου οἱ Καστανιανίτες οἱ ντόπιοι κι' οἱ ταξιδεμένοι, ποὖρθαν στὸ χωριὸ γι' αὐτὸ τὸ λόγο, γιόρτασαν τὴ Παναγιὰ τὴ Λαμποβίστρα ἀντάμα μὲ τοὺς φίλους τοῦ χωριοῦ καὶ τούς κοντινοχωρῖτες. Κάτω ἀπὸ τὶς πανέμορφες φλαμουριὲς τῆς πλατείας τοῦ χωριοῦ ἔγινε τὸ τρικούβερτο γλέντι, ποὖταν συνάμα καὶ τὸ ἀποχαιρετηστήριο. Παρευρέθηκαν, εἰδικὰ προσκαλεσμένοι, ὁ Πρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Πειραιῶς κ. Γεώργιος Ἀράπης ἀντιπρόσωπος τῆς Νομαρχίας Ἰωαννίνων, τῆς 8ης Μεραρχίας κ.ἄ. Ἰδιαίτερα τονίζομε τὴν παρουσία τοῦ κ. Π.Ἀλεξανδράτου μετὰ τῆς οἰκογενείας του ἐξ Ἀθηνῶν, μὲ καταγωγὴ ἐκ Κεφαλληνίας ποὺ μὲ τὴ συχνὴ παρουσία του στὸ χωριὸ καὶ τὴν ἀγάπη του γι' αὐτό, δικαιωματικὰ ἀπέκτησε τὸν τίτλο «τοῦ συγχωριανοῦ».

Τοὺς προσκεκλημένους ὑποδέχθηκαν ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος κ. Πέτρος Παπαγιάννης καὶ ὁ πρόεδρος τῆς Ἀδελφότητος κ. Αθαν. Δρίζης.

Ἄξια σημειώσεως εἶναι ἡ δρα-

(Συνέχεια στὴν 4η σελίδα)

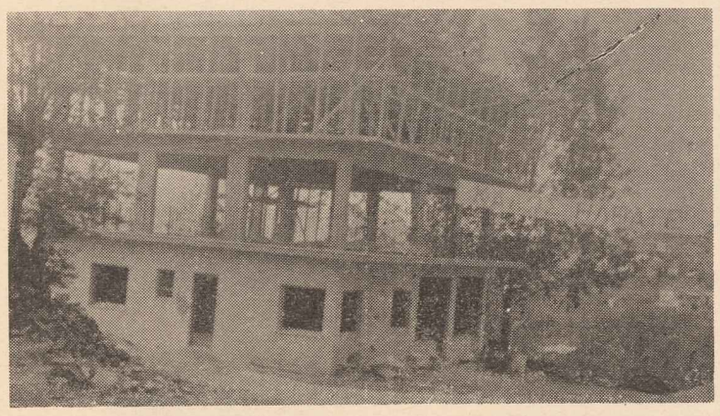

Καμαρῶστε τὸ ἔργο σας Καστανιανίτες! Εὖγε καὶ ὑπερεῦγε σας.

ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΤΟΥ ΨΗΛΟΚΑΣΤΡΟΥ

Ἐτίμησε καὶ ὁ κ. Νομάρχης

Στὴ πανέμορφη τοποθεσία «Ἅγιος Ἀθανάσιος» τοῦ Ψηλοκάστρου ἔγινε ἀπὸ τοὺς Ψηλοκαστρινοὺς τὸ πανηγύρι τους στὶς 29)8)76 καθιερωμένο ἀπὸ χρόνια στὴ μνήμη τοῦ Ἁγίου Αθανασίου. Κι' ἐφέτος τὸ πανηγύρι αὐτὸ εἶχε ἀπόλυτη ἐπιτυχία, σ' αὐτὸ δὲ μποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι βασικὸ ρόλο ἔπαιξε ἡ πρωτοβουλία καὶ δραστηριότητα τῆς Ἀδελφότητος Ψηλοκάστρου ποὺ διοικεῖται ἀπὸ ἕνα ἐξαίρετο Διοικ. Συμβούλιο ὑπὸ τὴν ἡγεσία τοῦ ἐνθουσιώδους καὶ δυναμικοῦ προέδρου του κ. Πέτρου Παπαδοπούλου μὲ ἀπόδειξι τὸ γεγονὸς ὅτι ἐλήφθη μέριμνα καὶ πρὸ ἱκανοῦ χρόνου ἀπεστάλησαν προσκλησεις πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν.

Ἀποτέλεσμα τῆς συντονισμένης ἐνέργειας ὅλων τῶν Ψηλοκαστρινῶν ἦταν ἡ ἀθρόα προσέλευσι στὸ πανηγύρι, ἐκτὸς τῶν ἰδίων καὶ πανηγυριωτῶν ἀπὸ τὰ Γιάννενα καὶ ἄλλες μεγάλες πόλεις. Ὁ καιρὸς ἦταν περίφημος καὶ βοήθησε ὥστε

(Συνέχεια στὴν 5η σελίδα)

ΠΩΓΩΝΗΣΙΑΚΑ

Γιὰ τὸν Ἠπειρωτικὸ Σύνδεσμο Πειραιῶς

Ἀξιότιμον Διεύθυνσιν τῆς Ἐφημερίδος «ΠΩΓΩΝΗΣΙΑ»
Ἀθήνας

Κύριε Διευθυντά,

Ἐπὶ σχολίου ὑπὸ τὸν τίτλον «Γιὰ τὸν Ἠπειρωτικὸ Σύνδεσμο Πειραιῶς» δημοσιευθέντος εἰς τὸ φύλλον ὑπ' ἀριθ. 19 τῆς 14)6)76 τῆς ἡμετέρας ἐφημερίδος γνωρίζομεν ἡμῖν τὰ ἀκόλουθα:

Α' ΑΠΟ ΠΛΕΥΡΑΣ ΤΥΠΟΥ

1. Οὐδεμία ἁρμοδιότης τοῦ

(Συνέχεια στὴν 4η σελίδα)

ΚΕΡΑΣΟΒΙΤΙΚΕΣ ΧΑΡΕΣ

Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀλήθεια. Στὸ Κεράσοβο οἱ χαρὲς δίνουν καὶ παίρνουν. Καὶ δὲν μιλᾶμε μόνο γιὰ τὰ πανηγύρια καὶ τοὺς γάμους, τ' ἀρραβωνιάσματα καὶ τὰ βαφτίσια. Γιὰ ὅλες τὶς ἐκδηλώσεις μιλᾶμε. Γιὰ τὶς ἐκδηλώσεις αὐτὲς τῆς Κερασοβίτικης δραστηριότητας, ποὺ ὅπως κι' ἂν ἐκφράζωνται, φέρνουν τὴ χαρά. Κι' ἐδῶ μποροῦμε νὰ ποῦμε πῶς οἱ Κερασοβῖτες εἶναι φοβεροί, μὲ τὴν καλὴ ἔννοια τοῦ λόγου, βέβαια. Μποροῦν καὶ συντονίζουν τὶς προσπάθειές τους (Κοινότης - Ἀδελφότης - Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ - Ἀπόδημοι Κερασοβῖτες) καὶ δημιουργοῦν ἔργα ποὺ ἐξυπηρετοῦν καὶ ἐκσυγχρονίζουν τὸ χωριὸ καὶ σὰν τέτοια φέρνουν τὴ χαρὰ στὸ ἴδιο τὸ Κεράσοβο καὶ στοὺς Κερασοβῖτες, μὰ καὶ σὲ ὅλους ἐμᾶς ποὺ ἀγαπᾶμε τὸ Κεράσοβο. Τὰ ἔργα ποὺ ἔγιναν στὸ Κεράσοβο εἶναι πολλὰ κι' ἀναφερθήκαμε σ' αὐτὰ σὲ προηγούμενο φύλλο μας. Εἶναι ἀναγκη

(Συνέχεια στὴν 5η σελίδα)

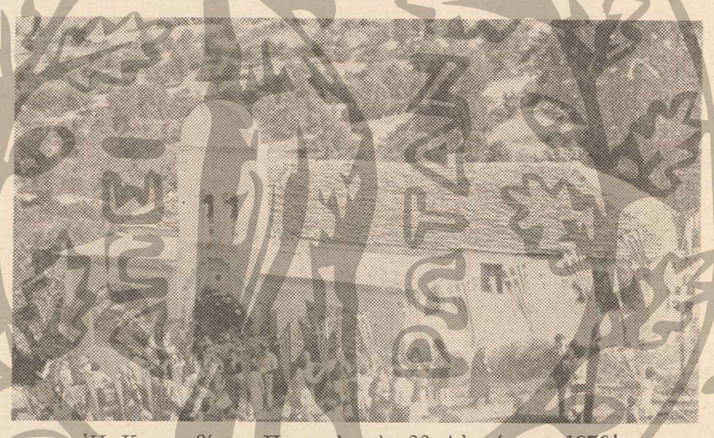

Ἡ Κερασοβίτικη Παναγιὰ στὶς 22 Αὐγούστου 1976!

Εὐχαριστήριο καὶ ἔκκληση τοῦ 'Ιδύματος Βορειοηπειρωτικῶν 'Ερευνῶν

Τὸ «Ἵδρυμα Βορειοηπειρωτικῶν 'Ερευνῶν», μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς συμπληρώσεως ἑνὸς χρόνου λειτουργίας του, εὐχαριστεῖ ὅλους ἐκείνους, ἐπωνύμους καὶ ἀνωνύμους, ποὺ τὸ βοήθησαν ἠθικὰ καὶ ὑλικὰ στὸ ἔργο του, μὲ οἰκονομικὲς προσφορὲς καὶ ποικίλο ὑλικό.

Μὲ τὴν ἴδια εὐκαιρία, κάνει νέα ἔκκληση, σ' ὅσους κατέχουν ἀντικείμενα καὶ ἀρχεῖα Βορειοηπειρωτικοῦ περιεχομένου (βιβλία, χάρτες, φωτογραφίες, ἔγγραφα, χειρόγραφα, ἀφίσσες, φυλλάδια, σφραγῖδες, λαογραφικὰ στοιχεῖα, στολές, κεντήματα κτλ.) ὅπως τὰ προσφέρουν, γιὰ τὸν πλουτισμὸ καὶ τὸ μεγάλωμα τῆς μόνιμης ἐκθέσεως Βορειοηπειρωτικοῦ ὑλικοῦ, ποὺ ὑπάρχει στὰ Γραφεῖα του καὶ τὴν ἐπιτυχία τῶν σκοπῶν του.

Ἐξ ἄλλου, τὸ Ι.Β.Ε. γνωρίζει, ὅτι μόλις ἐξέδωκε τὸ βιβλίο «Η-ΠΕΙΡΩΤΕΣ ΚΑΙ ΑΛΒΑΝΟΙ», τοῦ βραβευμένου ἀπὸ τὴν 'Ακαδημία 'Αθηνῶν, 'Ηπειρώτου συγγραφέως κ. Σπ. Στούπη.

Τὸ βιβλίο τοῦτο, ποὺ τὸ περιεχόμενό του παρουσιάζει Πανελλήνιο ἐνδιαφέρον, πωλεῖται στὰ γραφεῖα τοῦ 'Ιδρύματος (Χαριλάου Τρικούπη 2 τηλ. 27.469 'Ιωάννινα) καὶ στὰ κεντρικὰ βιβλιοπωλεῖα.

Ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ ἐνισχύσουν οἰκονομικὰ τὸ Ἵδρυμα, μποροῦν νὰ καταθέσουν τὶς εἰσφορές τους, στὸν ὑπάρχοντα εἰδικὸ λογαριασμὸ τοῦ ὑποκαταστήματος τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης 'Ιωαννίνων.

Τὰ γραφεῖα τοῦ 'Ιδρύματος λειτουργοῦν καθημερινὰ.

ΑΠΟ ΤΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

ΓΡΑΜΜΑ ΑΠΟ ΕΝΑΝ ΜΕΒΓΕΖΔΙΝΟ

Τὰ Μεβγεζδινὰ Ντολιὰ

ΓΙΑ ΜΕΒΓΕΖΔΙΝΟΥΣ

'Αγαπητέ Μῆτρο γειά σου,

Πῶς τὴν ἔχεις τὴν Μήτρενα καὶ τὰ τρία κωτσούβελα;

Γράψε ὡρὲ Μῆτρο καὶ λίγα Μεβγεζδινὰ νὰ τὰ διαβάσουν καὶ νὰ χαροῦν ψίχα κι' ἐκεῖνοι οἱ καψεροὶ ποὺ δὲν ἀγνάντησαν φέτο τὴν Παναγιὰ στὴν Πλάσι καὶ τὰ ξεχάσω) ἡ ἀφεντομουτσουνάρα μου ποὺ λὲς, φαμπιλικῶς (τ' ὄνομά μου ἀνακάτωσέ το μαζὶ μὲ τ' ἄλλα καὶ μὴ τὸ βάζεις στὸν πάτο), ὁ Κώστας ὁ Ζήκας ποὺ εἶναι καὶ πρόεδρος τῆς 'Αδελφότητας Σταυροσκιαδίου στὴν 'Αθήνα καὶ γαμπρὸς τοῦ Ν. Μηλιώνη

Τὸ Τουριστικὸ Περίπτερο Παλαιοπύργου κι' ὁ Ἅϊ-Γιώργης

ρουμανιασμένα ἀμπέλια νὰ τοὺς κάνωμε νὰ ζηλέψουν καὶ νὰ κουβαληθοῦν τοῦ χρόνου ἀρεντεύοντας ἀλλὰ ὅπως εἶπε στὰ Ντυλιὰ κι' ὁ Νώντας ὁ Μπατίλης (Βαδίλης γραψε ἐσὺ) ἀπὸ τὸ Σαλονίκν, ποὺ εἶναι καὶ Γεν. Γραμματέας τῆς 'Αδελφότητας μας ἐκεῖ, νὰ μὴν ἐρχόμαστε στὸ χωριὸ μονάχα γιὰ τρεῖς μέρες ἀλλὰ ὅσο καιρὸ ἔχομε ἄδεια ἀπὸ τὰ χουσμέτια μας νὰ τὸν περνοῦμε στὸ χωριὸ γιατὶ εἶναι χαρὰ Θεοῦ... μὰ τῶ Θεῶ σοῦ λέω!

Λοιπὸν Μῆτρο πρῶτα - πρῶτα θὰ σοῦ γράψω ποιοὶ εἴμασταν στὸ χωριό, ἂν τοὺς θυμηθῶ ὅλους, ἀρχίζω μὲ τὴν ἀφεντιά μου (μὴ τὴν μαζὶ μὲ τὴν 'Ελευθερία τὴν γυκαῖκα του, ὁ Δημ. Κώτσαρης οἰκογενειακῶς, ὁ Παν. Μηλιώνης μὲ τὴν γυναῖκα του, ὁ Μανώλης ὁ Μπότσαρης οἰκογ. καὶ ὁ γυιὸς του ποὺ ἦταν στὸ Γιοχάνεσμπουργκ νομίζω, ὁ Νῖκος ὁ Γκρόζας οἰκογ. μὲ τοὺς δυὸ γυιοὺς του τοὺς Μαθηματικοὺς, ὁ ἕνας τελείωσε ὁ ἄλλος τελειώνει τώρα καὶ μάλιστα αὐτὸς ποὺ τελείωσε ὁ Κοσμὰς, νομίζω, εἶπε στὰ Ν τ ο λ ι ὰ (θὰ σοῦ ἐξηγήσω τὶ εἶναι τὰ Ντολιὰ ἀλλὰ φαντάζομαι θὰ ξέρεις) ὅτι ἀγαποῦν τὸ χωριό, τὰ ἔθιμα, τοὺς χοροὺς, τὰ τραγούδια, παρ' ὅτι γεννήθηκαν καὶ μεγάλωσαν στὸν Πειραιὰ, γιατὶ ὁ πατέρας τους, τοὺς μετέδωσε αὐτὴ τὴν ἀγάπη καὶ ὅλα στὸ σπίτι τους στὸν Πειραιὰ μυρίζουν Μ έ β γ ε ζ δ α ὁ Δημ. Παπαγεωργίου μὲ τὴ γυναῖκα του, ὁ Παν. Μπεκίρης μὲ τὴν γυναῖκα του, ὁ Κων. Κῦρος οἰκογενειακῶς κι' ὁ κ. 'Αθ. Κῦρος ὁ 'Αχ. ὁ Σελεβὸς ἀπὸ τὴν 'Αμερικὴ γιὰ νὰ κάνη τὸ χρόνο τοῦ πατέρα του (τὸ μνημόσυνο ἔγινε τὸ Σάββατο στὶς 21 Αὐγούστου),

Η ΜΕΒΓΕΖΔΑ ΜΑΣ

ὁ 'Αριστοκλῆς Μπότσαρης οἰκογ. κι' ὁ 'Αχ. Μπότσαρης οἰκογ. ἐπίσης ἀλλὰ δὲν χόρεψαν οἱ χορευταράδες οἱ Μποτσαραῖοι ποὺ τὸ σόϊ τους κρατάει ἀ σκῆπτρα στὸ χορό μὲ τὸν Μπάμπα - Ντῖνο τὸν Μπότσαρη ποὺ χόρευε λεβέντικα καὶ στὰ 96 του χρόνια, λίγο πρὶν πεθάνει, κι' ἂς μὴν ἄκουγε τὸ κλαρίνο τὰ ποδάρια τὰ πήγαινε ἀ ν τ ζ ι ὰ κ (ἀκριβῶς) στὸν... τόπο καὶ λυγισμένα τὰ γόνατα... ξεχάστηκα μωρὲ... τί σοῦγραφα... Α! ὅτι δὲν χορεψαν οἱ Μποτσαραῖοι γιατὶ πενθοῦσαν τὴν θειάκω - Δημητρούλα τοῦ Μπότσαρη τὴν μάνα τους, (ἐσὺ δὲν ἔγραψες γιὰ τὸν θάνατό της), ὁ Γιῶργο - Σιάνος οἰκογ. ὁ Τρυφ. ὁ Κονταργύρης οἰκογ. ὁ Βασ. Σπέγκος οἰκογ., ὁ Θεοδ. Φαλβαρῆς γαμπρὸς στὸ χωριὸ μας μὲ τὴν γυναῖκα του τὴν 'Ελένη τὸ γένος Δ. Χροσίδη (κουμπὶ τὸ δάκρυ ἡ Λένη ὅταν εὔχονταν στὰ Ντολιά, δὲν μποροῦσε νὰ κρίνη ἀπὸ τὴν συγκίνησι), ὁ Κλεοβ. Μεζίνης μὲ τὴ γυναῖκα του, ὁ Νικ. Ζέγκλας, ὁ Βασ. Σταύρου (50 χρόνια εἶχε νἄρθει στὴ Μέβγεζδα) ὁ 'Αχ. 'Αναγνωσόπουλος, ὁ Παν. Δάκας κι' ὁ Βασ. Ἔξαρχος ἦρθαν μετὰ τὸ πανηγύρι ἡ Μάρθα Δαφνίδη ἀπ' τὴν 'Αμερικὴ (ἔκανε τὴν μεγαλύτερη προσφορὰ στὰ Ντολιά, ἐκ μέρους τοῦ γυιοῦ της τοῦ Χρήστου ἔδωσε 1500 δρχ. γιὰ τὴν ἐκκλησιὰ) κι' ὁ Παν. Γκουγκάκης ἀπ' τὴν 'Αμερικὴ.

'Απὸ τὴν Θεσ)νίκη ἦρθαν ὁ κ. Κων. Φώτου Πρόεδρος τῆς 'Αδελφότητος ἐκεῖ,, ὁ 'Επαμ. Βαδίλης, ὁ Γεώργ. Τσόλης, ὁ Παν. Ἵντζος οἰκογ., ὁ Περικλῆς ὁ Ζέγκλας μὲ τὴν γυναῖκα του καὶ τὴν κόρη του τὴν μικροβιολόγο, ὁ Γεώργ. Δαγκλῆς οἰκογ. ποὺ μαζὶ μὲ τὸν Κλεάνθη τὸν Μπότσαρη ἔβαλαν χρωματιστὰ φῶτα στὸ Τουριστικὸ Περίπτερο (ποὺ εἶναι πάνω στὸ ντερβένι) καὶ τὸ πλούτισαν μὲ ἄλλες 20 πολυθρόνες ποὺ ἔφεραν ἀπ' τὴ Θεσ)κη ἀγορασμένες ἀπὸ τὴν 'Αδελφότητα Παλαιοπυργιτῶν Θεσσαλονίκης, κι' ἀπ' τὰ Γιάννενα ἦρθαν ὁ Δημ. Κεραμίδας οἰκογ., οἱ Πριντζαῖοι μὲ τὶς φαμπίλιες τους — ὁ Παναγιώτης, ὁ Κώστας, ὁ 'Αλέκος, ὁ Χρισόφορος —, ὁ Ζαμάνης ὁ Φάνης, ὁ Παν. Καλεσιώρης, ὁ Βασ. Χαρίσης, ὁ Θωμᾶς ὁ Χαρίσης ποὺ διακρίθηκε καὶ στὸ χορὸ, ὁ Θεμιστοκλῆς ὁ Ἔξαρχος ἀπὸ τὴ Γαλλία, ὁ Γιάννης ὁ Νικόπουλος ἀπὸ τὴν 'Ιταλία ὅπου σπουδάζει γιατρὸς καὶ ἡ μάνα του ἡ Λευκοθέα μὲ τὴν κόρη της ἀπὸ τὴ Σαλαμίνα — ὁ Μενέλαος δὲν ἦρθε γιατὶ ἔχει πένθος γιὰ τὴ μάνα του τὴ Γλυκερία Νικοπούλου — καὶ ὁ Χρῆστος ὁ Κυραργύρης ἦρθε ἀπὸ τὴν 'Αμερικὴ γιατί πέθανε ὁ πατέρας του ὁ 'Ιωάν. Κυραργύρης καὶ ἦρθε γιὰ τὴν κηδεία αὐτὸς — χαρὲς καὶ λύπες μαζί! τὶ νὰ κάνωμε, αὐ«ὰ ἔχει ἡ ζωή.

'Εμεῖς, ποὺ λὲς Μῆτρο μετὰ τὴν ἐκκλησιὰ πᾶμε στοὺς Γιώτιδες μαζὶ μὲ τὰ κλαρίνα (τὸν Τάκη - Λούκα εἴχαμαν ἐφέτο), στὸν Π. Καλεσιώρη, στὸν Π. Ἵντζο, στὸν Π. Μηλιώνη, στὸν Π. Σιάνο, στὸν Π. Πρίντζη — χρόνους πολλοὺς — ἀπὸ μιὰ ρακὴ, ψητὸ, τυρί, μιὰ γύρα χορὸ σ' ὅλους καὶ τὸ γιόμα χτυπάει ἡ καμπάνα γιὰ τὸ κοινὸ τραπέζι ποὺ στήνεται στὴν αἴθουσα ποὺ ἔχομε γιὰ τέτοιες ἐκδηλώσεις δίπλα στὴν ἐκκλησιά μας «Κοίμησις τῆς Θεοτόκου» ποὺ ἔχτισαν οἱ 'Αδελφοὶ Βασιλειάδη (αὐτοὶ ποὺ δώρησαν τὸ ἀρχοντικὸ τους στὴν Βοστίνα, στὴν 'Εταιρεία 'Ηπειρωτικῶν Μελετῶν καὶ ἔγινε τώρα Πωγωνήσιο Μουσεῖο) τὸ 1865 σὲ μιὰ νύχτα γκρέμισαν τὸ κονάκι τοῦ Μπέη καὶ στὴν ἴδια θέσι ἔχτισαν τὴν ἐκκλησιά μας, σὰν ἦρθε ὁ Μπέης καὶ εἶδε ὅτι εἶχε προχωρήση τὸ χτίσιμο, -' ἄφηκε κι' ἔτσι ἔγινε ἡ ἐκκλησιά μας τὸ 1865 ὅπως γράφει.

Μαζευόμαστε, ποὺ λές, γιὰ νὰ Ν τ ο λ ι ά, αὐτὸ τὸ παληωτικὸ ἔθιμο, μονάχα ἄντρες (φεμινισταὶ γάρ!) φέτο ἦταν καὶ 3-4 γυναῖκες. Πάντως ἡ δική μου ἡ κυρὰ, 30 χρόνια ἔχομε παντρεμένοι, οὔτε μιὰ χρονιὰ δὲν ἦρθε, χωρὶς νὰ τῆς πῶ τίποτε, τὸ νοιώθει μοναχή της.

Ντολῆ - Μπασῆ βάλαμαν τὸν Νικηφόρο τὸν Πρίντζη ἀπ' τὸ Βασιλικὸ ποὺ εἶχε 40 χρόνια νὰ βρεθῆ στὸ πανηγύρι μας.

Μετὰ τοὺς λόγους ποὺ ἔβγαλαν ὁ 'Αντιπρόεδρος τῆς 'Αδελφότητος τῆς 'Αθήνας 'Εμμ. Μπότσαρης ὁ Γ.Γ. τῆς 'Αδελφ. Θεσ)κης 'Επαμ. Βαδίλης κι' ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Νικ. Ζωΐδης ἄρχισαν τὰ Ντολιά: «Τὸ πρῶτο ποτήρι τὸ πίνω εἰς ὑγείαν τῆς Κοινοτικῆς 'Αρχῆς κι' αὐτῶν ποὺ μένουν ἐδῶ καὶ κρατοῦν τὸ χωριό. Τὸ δεύτερο ποτήρι τὸ πίνω εἰς ὑγείαν τῶν ξενητεμένων κι' αὐτῶν ποὺ ἦρθαν ἐδῶ κι' αὐτῶν ποὺ δὲν ἦρθαν, ὅπου κι' ἂν βρίσκωνται στὰ πέρατα τοῦ Κόσμου, νὰ καλολυγκιάξουν καὶ τὸ τρίτο ποτήρι τὸ πίνω στὴν ὑγειά μας — γειά μας, χαρά μας κι' ἐβίβα μας — καὶ διαταγὴ στὰ ὄργανα «Παῖξε ἕνα βαρὺ τσ' Τάβλας». Ἔτσι ἔγιναν τὰ Ντολιὰ (κι ὁ Θεμιστοκλῆς ὁ Ἔξαρχος

(Συνέχεια στὴν 4η σελίδα)

'Ελεύθερη Στήλη

Ο ΒΡΑΔΥΓΛΩΣΣΟΣ

Τοῦ κ. ΘΕΟΦ. ΤΣΕΛΙΟΥ

Πολυτεχνίτης, ἀλλὰ σὲ κάθε του δουλειὰ ἄριστος. Καὶ καθόλου δὲν τὸν ἔνοιαζε ποὺ ἦταν λίγο βραδύγλωσσος. Ἦταν ἀπὸ τὰ Βορειοδυτικὰ ἢ Βορειοανατολικὰ χωριὰ τοῦ Πωγωνιοῦ; Δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει. Ὄνομα: Τάκης (Τάτά-τάαακης).

Τὸν πληησίασε κάποτε ὁ κουμπάρος του καὶ τὸν ρώτησε πῶς διάολο ἐκεῖνος (ὁ Τάκης) κάνει ὅλο ἀροενικὰ παιδιὰ καὶ ὁ ἴδιος (ὁ κουμπάρος) ὅλο θηλυκά. Τότε ὁ Ταάακης κοίταξε πονηρὰ γύρω του, ἔρριξε μιὰ ματιὰ κατὰ τὸ Πάπιγκο, μιὰ κατὰ Νεμέρτσικα, πῆρε ὕφος περισπούδαστο, τράβηξε μέσα στὸ μαγαζὶ τὸν κουμπάρο καὶ τοῦ ἔδωσε τὴ χρυσὴ συμβουλή:

— Θέλεις ἀροενικά; Δὲν εἶναι τί-τί-τίποοοτα. Βάψε τὸ δω-δω-μάτιο θαααλασσί, βάλε θαλασσὶ κουβέρτες, θαλασσὶ σεεεεντόνια. Ἡ γυ-γυ-γυναῖκα σου μὲ θαααλασσὶ κομπιναιζόν καὶ θαααλασσὶ τέτοια καὶ θαααλασσὶ ἀπὸ τὰ-α-α-ὰ μέλλα καὶ θαλασσὶ φῶς καὶ θαλασσὶ πά-ά-ά-ά-πάθος καὶ θαλασσὶ σέξαπήλ καὶ θαλασσὶ καὶ θαλασσὶ καὶ ξαπλῶστε στὸ θαλασσὶ κρεββάτι καὶ μόλις εἶσαι ἕ-ἕ-ἕτοιμος, κ ά τ ω θάμαι, φ ώ ν α ξ έ μ ε.

Καὶ ἐνῶ ὅλη ἡ συνομιλία ἔγινε μὲ «βραδυγλωσσικὴ» βραδύτητα, τὸ «κάτω θάμαι, φώναξέ με» τὸ πέταξε ἀστραπιαῖα. Καὶ ἀπόχτησε τὴ φήμη τοῦ χιουμορίστα ὁ Ταάακης.

Πολυτεχνίτης, ναί, ἀλλὰ στὰ χωριὰ τοῦ Πωγωνιοῦ δὲν ἔβγαινε ψωμί. Οἱ Ἕλληνες πήρανε εἴδηση ὅτι οἱ Τοῦρκοι φύγανε ἀπὸ τὸν τόπο μας καὶ οἱ κάμποι εἶναι δικοί μας. Ἔτσι ἀφῆκαν τὶς ἀετοφωλιὲς καὶ κατέβηκαν στοὺς κάμπους. Ὁ χιουμορίστας Τάαακης ἔφτασε στὴν 'Αθήνα. Ἄγνωστος ὁ τόπος κι' ἀναγκαζόταν νὰ ρωτάη. Νὰ ρωτάη.

— Σᾶς παααρακαλῶ κ. 'Αστυφύλαξ, ποῦ εἶναι ἡ ὁδὸς Κοοοραῆ;

Καὶ ὁ χιουμορίστας ἀστυφύλαξ:

— Πρωωῶτο, δεύτερο, τριιίτο ἀριστερά.

— Εὐχαααριστῶ.

— Παρααακαλῶ.

'Αμέσως κατόπιν ἕνας ἄλλος μὲ ἄψογη προφορὰ ρωτάει τὸν ἴδιο ἀστυφύλακα γιὰ τὴν ὁδὸ Κοραῆ. Καὶ ἡ ἀπάντηση τοῦ ἀστυφύλακα τώρα ἦταν ἄψογη:

— Πρῶτο, δεύτερο, τρίτο ἀριστερά.

Ὁ Τάκης ἀκούει ἔκπληκτος τὴν ἄψογη προφορὰ τοῦ ἀστυφύλακα. Θυμώνει:

— Δὲν ντρεεέπεστε, κύριε 'Αστυφύλαξ, νὰ μὲ κοοοροϊδεύετε;

Καὶ ὁ ἀστυφύλακας:

— Μὰ τὸ Διιία, ὄοοοχι ἐοένα, αὐτὸν κοοοοροϊδεύω!!!!

Ὁ χιουμορίστας Ταάακης βρῆκε τὸ μπάρμπα του.

'Αλλὰ δὲν τὸ βάζει κάτω. Συνεχίζει:

— Κύριε ἀστυφύλαξ, δὲν πρέπει ἐμεῖς οἱ βραααδύγλωσσοι νὰ στενοχωριόμαστε. Μόνο ποὺ γνώριζα ἕναν ἀαστυφύλακα βραδύγλωσσο, ποὺ εἶχε μιὰ ἀδερφὴ βραααδύγλωσση καὶ τὴν ἔεεεβγαλε ἕνας μαααάγκας πεεερίπατο καὶ ἦταν ζωωωηρὸς ὁ μάγκας(κι' ὁ περίπατος) κι' αὐτὴ ἤθελε νὰ τοῦ πῆ ὅτι ἦταν παρθένα καὶ δὲν πρόλαβε.

— Κι' ἐγὼ γνώριζα ἕνα χωρικὸ βραδύγλωσσο ποὺ ἦρθε στὴν 'Αθήνα καὶ γύρισε μιὰ φορὰ στὸ σπίτι του πρὶν τῆς ὥρας καὶ ἡ Σμυρνιὰ γυναῖκα του πρόλαβε κι' ἔκρυψε τὸ φίλο της στὸ μπάνιο καὶ ὁ βραδύγλωσσος μπῆκε στὸ μπάνιο, καὶ βρῆκε γυμνὸ τὸν ἐρωτιδέα. Σῶσε με, τοῦ λέει ἐκεῖνος, κατεβαίνω ἀπὸ τὸν τρίτο ὄροφο κυνηγημένος ἀπὸ τὸ σύζυγο, σῶσε με. Καὶ ὁ βραδύγλωσσος τοῦ δίνει ροῦχα, τὸν βγάζει ἔξω (κρυφὰ, νὰ μὴ τὸν δῆ καὶ ἡ πουριτανὴ γυναίκα του καὶ σκανδαλιστῆ) καὶ τὸν σώζει. Ὕστερα πέφτει στὸ κρεββάτι μὲ τὴ γυναῖκα του μὲ πονηρὴ ἐπιθυμία καὶ σβήνει τὸ φῶς καί, τότε, ξαφνικά, πετιέται φιδοφαγωμένος:

— Βρὲ γυναῖκα ἐμεῖς δὲν καθόμαστε σὲ μοοονοκατοικία;

'Αθήνα, Σεπτέμβρης 1976

ΕΚΘΕΣΙΣ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ

Τῆς Μαρίας Στούπη

ΠΑΝΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Π Ρ Ο Σ Λ Η Σ Ι Σ

Ἡ κ. Μαρία Στούπη, Ζωγράφος ἐκ Ἠησσάνης 'Ηπείρου πραγματοποιεῖ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Πανηπειρωτικῆς Συνομοσπονδίας 'Ελλάδος εἰς τὸ «ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΗΠΕΙΡΩΤΩΝ» ὁδὸς Κλεισθένους 15, 7ος ὄροφος, ὄπισθεν Δημαρχίας, ἔκθεσιν Ζωγραφικῆς ἀπὸ 1 - 15 Νοεμβρίου ἐ.ἔ. καὶ ἀπὸ ὥρας 10 - 1 π.μ. καὶ 6 - 9 μ.μ. Τὰ ἐγκαίνια τῆς ἐκθέσεως θὰ γίνουν τὴν 1ην)11)76 ἡμέραν Δευτέρα καὶ ὥρα 7 μ.μ.

Παρακαλοῦμεν, ὅπως τιμήσετε ταύτην διὰ τῆς παρουσίας σας.

Μετὰ τιμῆς
Διὰ τὴν Παν. Συν. 'Ελλάδος
'Ο Πρόεδρος
ΕΛΕΥΘ. ΧΡ. ΜΑΝΤΖΙΚΑΣ
Βιομήχανος
'Ο Γεν. Γραμματεὺς
ΚΩΝ)ΝΟΣ ΓΚΟΡΤΣΟΣ
Δημοσιογράφος

Υ.Γ. Κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκθέσεως θὰ ἐκτίθενται καὶ πίνακες τοῦ ἀειδήμου Βηφανιώτου Ζωγράφου Τηλεμ. Μαυρομμάτη.

Μὲ «ἄριστα»

ΤΟ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

Σὲ ὅλες τὶς ἐμφανίσεις του

Εὖγε καὶ παρὰ Εὖγε!

Δὲν βρίσκομε πιὸ κατάλληλη ἔκφρασι γιὰ ν' ἀρχίσωμε τὸ σημερινό μας σημείωμα ποὺ ἀφορᾶ στὸν 'Οργανισμὸ τοῦ 'Ηπειρώτικου Θεάτρου καὶ τοῦτο γιατὶ νομίζουμε πὼς δὲν ὑπάρχει καὶ ἄλλη. Λέξεις σωστὲς ἀπὸ τὸ 'Ελληνικὸ λεξιλόγιό μας ποὺ ταιριάζουν ἀπόλυτα στὴν περίπτωσι καὶ μαζὶ μ' αὐτὲς μύρια θερμὰ χειροκροτήματα σὲ ὅλους ἐκείνους ποὺ σκέφτηκαν, μόχθησαν καὶ μοχθοῦν γιὰ τὸ 'Ηπειρώτικο Θέατρο, μὰ ἰδιαίτερα στοὺς ἠθοποιοὺς καὶ στὸ καλλιτεχνικὸ γενικὰ ἐπιτελεῖο τοῦ Θεάτρου, ποὺ μὲ τόση ὄρεξη γιὰ δουλειὰ καὶ τόση ἀγάπη δημιουργοῦν τὸ ἀνεπανάληπτο στὸ χῶρο τοῦ κατεστημένου. Αὐτὸ τὸ διαπιστώσαμε ἀπὸ τὴν πρώτη παράστασι μὲ τὸ Τζιώτικο Ραβαῖσι, ἄσχετα βέβαια ἂν δὲν ἐγκρίναμε σὰν πρώτη παρουσίασι, ἔργου ἀπομεμακρυσμένου τῆς 'Ηπειρωτικῆς νοοτροπίας, ἔστω κι' ἂν ἀποδεχθήκαμε τὴν ἐξήγηση περὶ ἀνάλαφρης κεφάτης φαρσοκωμωδίας ποὺ προκαλεῖ ἀβίαστο, στ' ἀλήθεια, γέλιο.

Διαπιστώσαμε τὴν τέλεια ἀπόδοσι, τὴν πλήρη κατάρτισι καὶ τὴν ὁλοκλήρωσι τῶν ἠθοποιῶν μας, τοῦ συναρπαστικοῦ στὸ ρόλο τοῦ Τζώρτζη, Γεωργίου Τζέρμπου, καλλιτέχνη μὲ προσόντα, ποὺ θὰ τὸν ἀνεβάσουν ψηλὰ καὶ συμπαθέστατου συνομιλητῆ, ὅπως μᾶς ἔδωσε τὴν ἐντύπωση σὲ μιὰ φιλικὴ συνομιλία ποὺ εἴχαμε λίγες μέρες μετὰ τὴν πρώτη παράστασι. 'Εηίσης τῶν ἠθοποιῶν μὲ σίγουρη μελλοντικὴ καλλιτεχνικὴ ἐξέλιξι, θαυμάσιου στὸ ρόλο τοῦ προεστοῦ, Ν. Νάνου, ὑπέροχου στὸ ρόλο τοῦ Θρασύβουλου, Β. Μητσάκη, γνωστοῦ ἠθοποιοῦ ἀριστοτέχνη, τῆς ἐξαίρετης Ζωῆς Βουδούρη, ποὺ ἀπέδωσε μὲ ζωντάνεια τὸν παραδοσιακὸ νησιώτικο λαϊκὸ τύπο τῆς κυρὰ Παγώνας, τῆς πειστικότατης 'Αμαλίας Γκιζᾶ στὸ δύσκολο ρόλο τῆς Κυρὰ-Λέγκως, τῶν ἀνεπανάληπτων Χρίστου Κοκκίνου, Παναγιώτη Κομνηνοῦ καὶ Νίκου Λύτρα, ποὺ τόσο σωστὰ ἀπέδωσαν τοὺς ρόλους των, τοῦ γραφικοῦ Παντελῆ Παπαδόπουλου στὸ ρόλο τοῦ καλοκάγαθου Κωνσταντῆ, τῆς καταπληκτικῆς Χάϊδως Πιρπιρίδου στοὺς ρόλους τῆς Μαρίνας καὶ τῆς 'Ανθῆς, τῆς κεφάτης Δέσποινας Στάθη στὸ ρόλο τῆς ἡρωΐδας Μαριώρας, τοῦ ταλαντούχου Γιώργου Χαδίνη στὸ χαρακτηριστικὸ ρόλο τοῦ Μήτσου καὶ τέλος τοῦ σωστὰ βαλμένου στὸ τύπο τοῦ Διονταρῆ, Δημήτρη Τζιουμάνη ποὺ εἶχε ἀναλάβει καὶ τὸν συντονισμὸ τῆς παραστάσεως καὶ τἄβγαλε πέρα ἀσπροπρόσωπος. 'Εδῶ θὰ πρέπει νὰ τονίσουμε καὶ τὴν προσφορὰ τῆς Μάγκυ 'Ασβεστᾶ, ποὺ μὲ τὴν καλλιτεχνική της εὐαισθησία ἐπέτυχε ἀπόλυτα τόσο στὰ σκηνικὰ ὅσο καὶ στὰ κουστούμια.

Αὐτὰ διαπιστώσαμε προσωπικά, ἀλλὰ πληροφορηθήκαμε πὼς καὶ στὶς παραστάσεις ποὺ ἔδωσε τὸ Θέατρο στὶς περιοδεῖες του στὸν 'Ηπειρώτικο χῶρο, τίποτα δὲν ἔχασε ἀπὸ τὴν ἐπιτυχία τῆς πρώτης βραδυᾶς. Κι' αὐτὸ εἶναι τὸ γεγονὸς ποὺ μᾶς δίνει τὸ δικαίωμα νὰ κάνωμε μιὰ φιλικὴ σύσταση στὰ παιδιὰ τοῦ Θεάτρου μας: Γνωρίζουμε φίλοι μας, πὼς τὸ χειροκρότημα γιὰ τὸν καλλιτέχνη εἶναι τὸ καλύτερο γι' αὐτὸν βραβεῖο. Κι' ὅσο πιὸ πολλὰ τὰ χειροκροτήματα τόσο πιὸ πολλὰ βέβαια τὰ βραβεῖα. Ἂν ὅμως μιὰ μέρα βρεθῆτε , κι' ἀναφερόμαστε στὶς περιπτώσεις τῆς περιοδείας σας, στὰ χωριά μας, μπροστὰ σ' ἕνα ἰσχνό, ἂς τὸ ποῦμε ἔτσι, ἀπὸ ἀπόψεως ὄγκου κοινό, μὴ θορυβηθῆτε. Τὰ λίγα χειροκροτήματα ποὺ θ' ἀκούσετε ἀπὸ γεροντίσια, προφανῶς, ροζιασμένα καὶ κουρασμένα χέρια τῶν ξωμάχων μας, θἆναι χειροκροτήματα ἀπ' ὅλο τὸν 'Ηπειρώτικο Λαό. Χειροκροτήματα πού, μὰ τὸ Θεό, ξεκουφαίνουν. Γιατὶ κοντὰ στὸ λιγοστὸ αὐτὸ κοινό σας, εἴμαστε ὅλοι κοντά τους καὶ κοντά σας. Μέλημά σας, λοιπόν, πάντοτε καὶ παντοῦ, ἡ σωστὴ καὶ ὑπεύθυνη ἀπόδοσί σας, ὅπως μᾶς τὴ δώσατε μὲ τὸν ἐνθουσιασμὸ τῆς πρώτης φορᾶς. Γιὰ τ' ἄλλα, κοντά σας καὶ κοντὰ στὸν 'Οργανισμὸ τοῦ 'Ηπειρωτικοῦ Θεάτρου εἶναι ὅλοι οἱ 'Ηπειρῶτες καὶ σὲ λίγο ὅλοι οἱ Ἕλληνες, ὅπου κι' ἂν βρίσκωνται. Εὐχή μας, ἡ ἄνοδος ὅλων σας.

ΣΤΟ ΔΟΛΟ ΠΩΓΩΝΙΟΥ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἀπὸ τὴν σελ. 1

γονὸς αὐθόρμητου καὶ ἀσυγκράτητου γέλιου ἦταν οἱ διαφημισμένες κι' ἀπὸ τὸν 'Αθηναϊκὸ τύπο, γομαροδρομίες «δέκατες ὀνοδρομίες Δολοῦ» κατὰ τὸ ἐπίσημο πρόγραμμα.

Τέλεια ὀργανωμένες μὲ τὴ συμπαράστασι καὶ τοῦ... Δολολάτρη (ὄχι εἰδωλολάτρη) ἀρχιτέκτονα κ. Γ ε ώ ρ γ. Ζ έ ρ β α ἀπὸ τὴν 'Αθήνα στέφθηκαν ἀπὸ πλήρη ἐπιτυχία, ὅπως στέφθηκε καὶ ὁ γομαροπρωταθλητής... 'Αλλὰ οἱ λαογραφικὲς ἐκδηλώσεις στὸ Δολό, γνωστὲς καὶ ἀπὸ τὶς ἐπιτυχίες τῶν προηγουμένων ἐτῶν, ξεπέρασαν τὸ χῶρο καὶ ἔγιναν ἀξιοσημείωτο πολιτιστικὸ γεγονὸς γιὰ ὁλόκληρο τὸ Πωγώνι μας. Ἔτσι δικαιώθηκε ἀπόλυτα ἡ καταπληκτικὴ ἐμφάνισι τοῦ Λυκείου 'Ελληνίδων σὲ τοπικοὺς χορούς, ὅπως ἐπίσης τὸ συγκρότημα Δολοῦ καὶ τὸ γνωστὸ πολυφωνικὸ τῶν Κτισμάτων. 'Εδῶ ἱκανοποιηθήκαμε καὶ ἀπὸ τὴν ἐμφάνισι τῶν Πωγωνησίων στολῶν. Σημειώσαμε ἐπίσης καὶ τὴν μεστὴ νοημάτων καὶ κατανοητὴ ὁμιλία τοῦ κ. Περσίδη γιὰ τὸ δημοτικὸ τραγούδι καὶ τὴν παράδοσί του.

Συγχαρητήρια καὶ εὐχὲς γιὰ μελλοντικὲς ἐπιτυχίες ἀπευθύνομε στοὺς δραστηρίους ὀργανωτὰς τῶν ἐκδηλώσεων.

Γομαροδρομοπαραλειπόμενα...

1ον. Δὲν συμμετεῖχαν γομάρες.

2ον. Πολὺ χαρχαρήτι ἔπεσε στὰ γαμαροκοπούλια.

3ον. Σταλικοπόδιασαν τὰ γομάρια ὥσπου νὰ δοθῆ ἡ ἐκκίνησι καὶ κάποιος ἀπέλυκε ἀλογόμυιες (ἀλογόμυγες) προσπαθῶντας ἴσως νὰ ντοπάρη τὸ γομάρι ποὺ εἶχε στοιχηματίσει!

4ον. Κάποιο γομάρι σκαρμώθηκε καὶ δὲ ἤθελε νὰ μπῆ .... στὸ

ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΙΠΛΟΠΟΙΪΑ

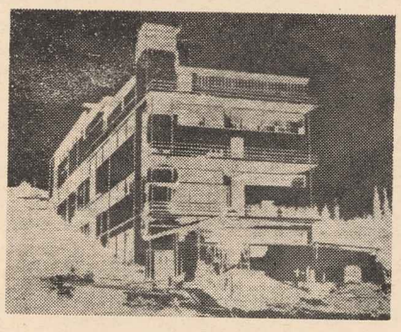

ΓΟΥΝΑΡΗ

Φιλαδελφείας 102 - ΑΧΑΡΝΑΙ - (ἔναντι στρατοπέδου Α.Β.Υ.Π.)

Τηλέφωνα: 246.0332 & 246.8936

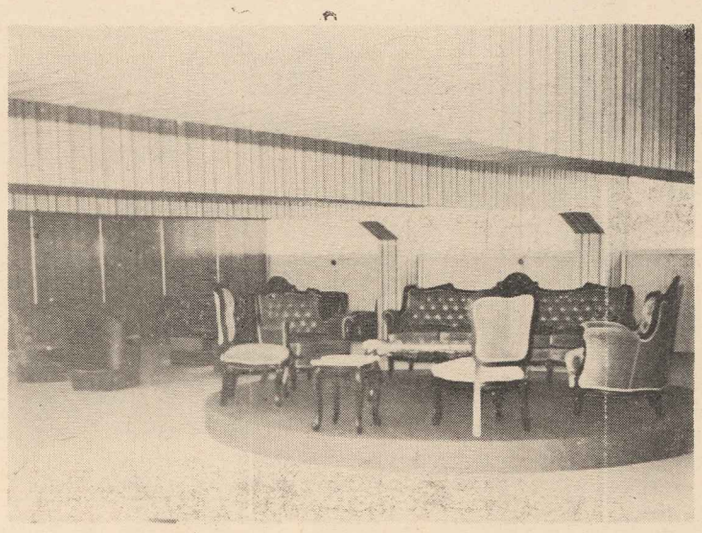

ΕΠΙΠΛΑ ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΓΟΥΣΤΟ
ΚΑΙ ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΣΠΙΤΙ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΠΛΟΠΟΙΙΑ ΜΑΣ

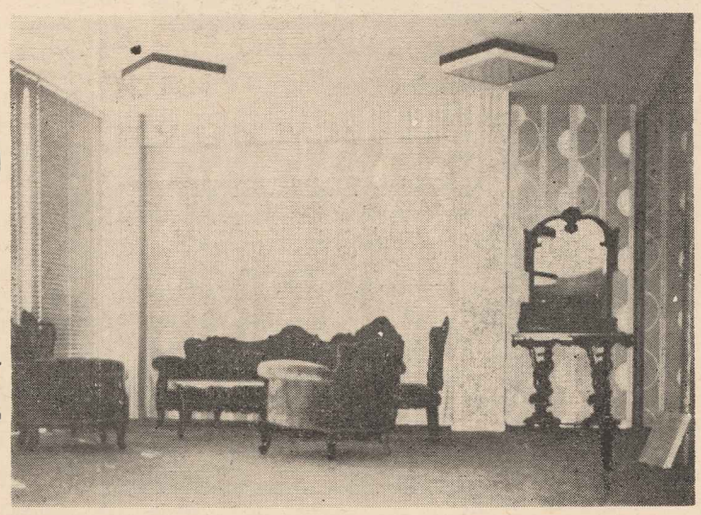

Ἡ Βιομηχανία μας ΕΠΙΠΛΩΝ σχεδιασμένη στίς σύγχρονες ἀντιλήψεις, ἀνταποκρίνεται μὲ ἀπόλυτη ἐπιτυχία στὶς ἀνάγκες τῶν σημερινῶν ἀπαιτήσεων

Ὁ σύγχρονος τεχνικὸς μας ἐξοπλισμὸς

ἡ ἄρτια τεχνικὴ κατάρτιση τοῦ προσωπικοῦ

ἡ ἄριστη ποιότητα τῶν χρησιμοποιουμένων ὑλικῶν καὶ ἡ ἀδιάκοπη ἐνημέρωσή μας στὴν ἐξέλιξη τοῦ ἔπιπλου μᾶς δίδουν τὴν δυνατότητα νὰ συνταιριάζουμε τὴν ποιότητα καὶ αἰσθητικὴ μὲ τὴν πρακτικότητα καὶ οἰκονομία

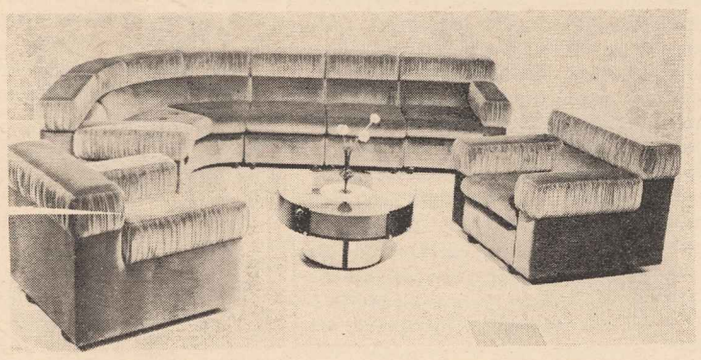

ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ ΠΡΑΚΤΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

ΕΠΙΠΛΟΠΟΙΪΑ ΓΟΥΝΑΡΗ

Η ΟΜΑΛΙΑ, Τ' ΑΣΗΜΙ ΤΟ ΛΙΘΑΡΙ, ΤΟΥ ΣΑΚΟΓΙΑΝΝΗ... Ο ΠΥΡΓΟΣ, Τ' ΑΝΗΛΙΑ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἀπὸ τὴ σελ. 1)

στανιὲς κι' ἡ χεσμένη ράχη ὁ Πύργος τ' Ἀνήλια ὁ Ἅϊ - Κωνσταντῖνος ἡ Ἁγιο - Παρασκευή, ὁ Ἅϊ - Δημήτρης τὰ Κρεπούνια καὶ πιό βαθιὰ ἡ Βαλαώρα, ἡ Νεμέρτσκα κι' ὁ Ἅϊ - Λιᾶς.

Ἀνήμερα στὴν ἐκκλησιά μας, ποὺ ἦταν γιομάτη, λειτούργησαν ὁ παπᾶς μας κι' ὁ χωριανὸς μας ὁ παπᾶ - Θανάσης ἀπ' τὴν Κόνιτσα ('Ο Δεσπότης δὲν ἦρθε γιατὶ γιόρταζε τὸν Ἅγιο - Κοσμᾶ στὴν καινούργια ἐκκλησιὰ στὴν Κόνιτσα μὲ 6 Δεσποτάδες καὶ 10 παπάδες) καὶ μετὰ τὴν λειτουργία καὶ οἱ δυὸ παπάδες πῆγαν στὴν κηδεία τοῦ παπᾶ - Θανάση στὸν Γεροπλάτανο.

Ἀπὸ ἐπίσημους μονάχα ὁ γιατρὸς - βουλευτὴς καὶ πρώην Ὑπουργὸς κ. Βασ. Δερδεμέζης ἦρθε γιὰ λίγο καὶ μᾶς ἐτίμησε διὰ τῆς παρουσίας του, ὅπως λένε.

Μετὰ τὸ γιόμα, ἄρχισαν τὰ Τακούτσια νὰ παίζουν. Πῶς νὰ μὴ ριγήσῃ ἡ καρδιὰ σου καὶ νὰ μὴ φλιτουρήσῃ ὅταν ἀκοῦς τὸ «πωγωνήσιο» καὶ βλέπεις νὰ στρώνῃ καὶ νὰ κλώθῃ ὁ χορὸς στὴν Πλατεῖα τοῦ Βασιλικοῦ τρεῖς δίπλες «τράβα λεβέντη 'μ τὸ χορὸ. Τράβα τον καὶ κύκλωνέ τον καὶ κλωθογύριζέ τον». 'Ο Πρόεδρος κ. Βασ. Τσάβαλος προσκαλοῦσε τὰ γύρω χωριὰ καὶ μὲ τὴ σειρὰ χόρευαν ὅλοι. Τὸ ξεκίνημα τὄκανε ὁ Βαγγέλης ὁ Ταχυδρόμος ἀπ' τὴν Πωγωνιανὴ μὲ τὴν παρέα του κι' ἀκολούθησαν οἱ Λαχανοκαστρίτες, Ἁγιο - Κοσμᾶς, Ρούψιά, Κεφαλόβρυσο, Βήσσανη — αἰσθητὴ ἡ ἀπουσία τοῦ Λάζου ἀπὸ τὴ Βήσσιανη — καὶ χόρεψαν ὅλοι — μολόημα — κι' ἔμειναν ἐνθουσιασμένοι κι' εὐχαριστοῦσαν τὸν Πρόεδρο γιὰ τὴν προτίμησι. Τὸ χορὸ ἔσυρε τιμητικά, καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου Νέων Πωγωνίου κ. Κων. Μάτσιας ἀπ' τὰ Κτίσματα ὁ ὁποῖος μίλησε καὶ στὸ μικρόφωνο, μᾶς εὐχήθηκε καὶ εἶπε πάντα νὰ συνεχίζωνται οἱ ὡραῖες αὐτὲς ἐκδηλώσεις ποὺ διατηροῦν τὰ ἤθη καὶ ἔθιμα μας κλπ. κλπ.

Ἦταν καὶ ὁ κ. Χρυσ. Λαμπρίδης καὶ ὁ Βασιλικιώτης γαμπρὸς κ. Σταῦρος Μάκος ἀπὸ τὴν Αἴγυπτο ὁ ὁποῖος χόρεψε τὴν τρίτη βραδυά.

Κατὰ τὴ ὥρα μία τὰ μεσάνυχτα ὅμως χόρταινε τὸ μάτι σου χορό. 'Η Σόνια χόρευε μὲ τὸν Γιάννη - Ρίγκο. Κελαηδοῦσε ὁ Καψάλης. Ἀειθαλὴς ὁ Γιάννης στὸ χορό! Παληώτικες τσακίσματα στὸν τόπο! Ποτὲ νὰ μὴ πεθάνῃς Γιάννη - Ρίγκο. Μὰ τὶ χορὸς ἦταν αὐτός! 'Η Σόνια — τὸ αἰσθάνεται — κρατάει ἀπὸ φλέβα! Ἄλλο νὰ τὸ διαβάζῃς κι' ἄλλο νὰ τοὺς βλέπεις. Κρίμα σ' αὐτοὺς ποὺ δὲν τοὺς εἶδαν καὶ κρίμα ποὺ δὲν κινηματογραφίστηκε αὐτὸς ὁ χορός νὰ τὸν βλέπουν οἱ νιώτεροι νὰ μαθαίνουν ποιὸς εναι ὁ καθαυτοῦ Τσαραπλανίτικος - Πωγωνήσιος χορός, ποὺ λένε ὅτι θυμίζει Πυρρίχιο τῶν Ἀρχαίων 'Ελλήνων! Ἀργὰ, σοβαρὰ, σεμνὰ καὶ συγχρονισμένα τσακίσματα, λυγισμένα γόνατα καὶ κάπου - κάπου μιὰ μπαμπίτικη στροφὴ ἐπὶ τόπου.

Κεὶν' τὴν ὥρα θυμηθήκαμαν καὶ τὸν σχωρεμένο τὸν Ντῖνο - Κουλό... «γειὰ σου Κουλέ» φώναζε ὁ Μπατίλης ἀπ' τὴ Μεβγεζδα ... ποὺ Κουλός; ὅμως!

Πολλοὶ κασαμπαλίτες Βασιλικιῶτες ἦρθαν φέτο καὶ πολλὴ λιανούρα—ποὺ λέει κι' ὁ Σωτήρης—κι' ἦταν ἄβγαλτη ἀπ' τὸ χορὸ γιατί... τὰ τραβάει τὸ γαῖμα τῶν παπούδων γλέπεις ἀλλὰ μῶ καψοπαίδια ἀφῆστε ψιᾶ τὸ... ὠντέρα - ὠμποῦρα καὶ ποιὸς θὰ σκώσῃ τὸ κλιτσινάρη πιὸ ψηλὰ — σᾶ σιαμαντούρα —, (δυὸ φύλλα... ἔχουν οἱ καρδιὲς καὶ ἡ δική μου μία... ποὺ τραγουδοῦν ὡρισμένοι καὶ δὲν καταλαβαίνουν ποὺ λέν... μία φύλλο ἢ ὁ ἄλλος...! — διασκευαστὴς ντεμέκ — ποὺ τὸ «χαλασιά μου ζωντανὴ ξεχωρισιά μου» τὄκανε «ζωντιαν' εἶσαι φορεσιά μου» ... ὕστερα ...τὶ τοῦ λές;), ἀφῆστε νὰ μπῇ κάνας μπάμπας μπροστὰ νὰ σύρῃ τὸ χορό, νὰ τὸν στρώσῃ μ' ἕνα Ρεμπάπι ἢ μιὰ Βασιλαρχόντισσα, νὰ ὀϊντίσῃ ὁ χορὸς, ὥστε κάτι νὰ ἰδῆς, κάτι νὰ καταλάβῃς!

Σ.

Προπολεμικά: Βασιλικιώτικος χορὸς στὸ Περιβόλι.

ΒΑΣΙΛΙΚΙΩΤΙΚΑ: Συνέχειες

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ - ΑΦΙΞΕΙΣ

Γύρισαν πάλε στοὺς Κασαμπάδες οἱ Βασιλικιῶτες ἀφοῦ ἄντλησαν δυνάμεις ἀπὸ τὶς ἀστείρευτες ποὺ ἔχει τὸ Βασιλικὸ μὲ τὸν καθαρὸ του ἀέρα, ἔφαγαν λάπατα, ἔπιαν νερὸ ἀπ' τὸ Μεσιὸ καὶ λουτσίστηκαν στὶς Καροῦτες.

Γιὰ Ἀθήνα ὁ κ. Δημ. Κοτσίρης, ὁ κ. Παντ. Ἄρτας, ὁ κ. Ἀθ. Σπύρου μετὰ τῆς συζύγου, ὁ κ. Χρ. Πεκλάρης μετὰ τῆς συζύγου ὁ κ. Ἀπ. Καλτσουνίδης οἰκογ. ὁ κ. Θωμᾶς Ζαχαρίας μετὰ τῆς συζύγου ὁ κ. Σωτ. Διαμάντης ἐπίσης, ὁ κ. Ἰωάν. Παπαδόπουλος οἰκογ. ὁ κ. Βασ. Παπαδόπουλος ἐπίσης, ὁ κ. Λουκᾶς Γκέτσος, ὁ κ. Ἀχ. Καραμπίνας, ὁ κ. Νικ. Καραμπίνας, ἡ κ. Ὄλγα Καρρᾶ, ὁ κ. Βασ. Καρρᾶς, ἡ κ. Κικὴ κόρη Ἀθ. Γκούμα — εἶναι δύσκολο τὸ ἐπίθετό της καὶ δὲν τὸ θυμιοῦμαι — ὁ κ. Κων. Τσέλιος μὲ τὴ γυναῖκα του, ὁ κ. Κων. Νούσιας ἐπίσης, ὁ κ. Νικ. Τσάβαλος οἰκογ., ἡ κ. Βασιλικὴ Λάβαρη μὲ τὸν Τάσιο της καὶ τὸν Κώστα της, ὁ κ. Σταῦρος Μπρισίμης μὲ τὴ γυναῖκα του, ἡ κ. Εἰρ. Ἀθερινοῦ, ὁ κ. Ἐμμ. Πεκλάρης, ὁ κ. Εὐαγ. Διαμάντης οἰκογ., ὁ κ. Ἀπ. Ζήσης μὲ τὴν γυναίκα του, ὁ κ. Ἀπ. Μαριᾶς ἐπίσης ὁ κ. Σωτήριος Μπέτζιος, ὁ κ. Ἰωάν. Μπέτζιος, ὁ κ. Χρ. Πρίντζης μὲ τὴν γυναῖκα του, ὁ κ. Ἰωάν. Τσάβαλος, ὁ κ. Στ. Μωραϊτης οἰκογ. ἡ κ. Σταυρούλα Γκίνη μὲ τὸν σύζυγο της καὶ τὴν κόρη της, ὁ κ. Γεώργ. Ἀθανασίου καὶ ὁ κ. Δημ. Ἀθανασίου οἰκογ. ὁ κ. Γεώργ. Μπελογιάννης, ὁ κ. Παῦλος Ποντικόπουλος.

⁂

'Η κ. Βασιλεία Χαρπαλῆ μὲ τὰ παιδιά της, ἡ κ. Δώρα Μπελογιάννη μὲ τὸν γυιό της, (στὸ ἄλλο μου γράμμα ἔγραφα στὶς ἀναχωρήσεις καὶ τὸν κ. Γεώργ. Μπελογιάννη ἀλλὰ αὐτὸς δὲν ἦρθε ἴτσιου ἐφέτος στὸ χωριὸ καὶ σὰν φίλος σου ποὺ εἶναι ἐσὺ θὰ τὄξερες ἀλλὰ γράψτο ὅμως γιὰ ξάχλιο), ὁ κ. Χρ. Φίλιος, ἡ κ. Πολυξένη Κιούρη μὲ τὴν Μαρία της, ὁ κ. Γεώργ. Κιούρης οἰκογ. ὁ κ. Νικ. Δοβίτσας οἰκογ., ὁ κ. Κων. Σπύρου οἰκογ. ὁ κ. Δημ. Σπύρου, ἡ κ. Βασιλικὴ Παπαποστόλου μὲ τὰ παιδιά της, ὁ κ. Κων. Ζαχαρίας μὲ τὴν γυναῖκα του καὶ γιὰ Θεσ)νίκη ὁ κ. Γεώργ. Κολόκας μὲ τὴν γυναῖκα του.

Γιὰ τὸ Γιοχάνεσμπουργκ ὁ κ. Κων. Τσάβαλος (ὄχι ὁ Κώτσιο Ρίγκος ὁ ἄλλος ὁ Κώστας Τσάβαλος) μὲ τὴν γυναῖκα του καὶ τὴν ἐγγονιά τους Γεωργία Γκιάτε.

Γιὰ Γερμανία ὁ κ. Κων. Λῆτος οἰκογ. ἡ κ. Ἀλίκη κόρη Γόρα οἰκογ., ὁ κ Ἀθ. Γραμόζης μὲ τὴν γυναῖκα του, ὁ κ. Χρυσόστομος Ρούβας οἰκογ. καὶ ὁ Στυλ. Ρούβας ἐπίσης, ὁ κ. Κων. Σκόρδας οἰκογ. καὶ ἡ κ. Ἐλπ. Μάρις κόρη τοῦ Παν. Δάλου ἢ Ντάλου μὲ τὸν γερμανὸ σύζυγό της. Ὅσα ἐπίθετα δὲν τὰ ξέρουμε δὲν τὰ βάζουμε κι' ὅλας, τὶ νὰ κάνουμε ... ἔτσι κυρ - Τάκη;

Εἴχαμε καὶ λίγες ἀφίξεις: ὁ κ. Χρ. Νεοφώτιστος ἀπὸ τὴν Δ. Γερμανία, ἀπὸ Θεσ)νίκη ὁ κ. Παν. Χρήστου οἰκογενειακῶς καὶ ἀπὸ Ἀθήνα ὁ κ. Χαραλ. Μπινάρης οἰγενειακῶς μέχρι ποὺ ν' ἀρχίσουν τὰ σχολεῖα θὰ φύγουν κι' αὐτοί.

⁂

Ἀναχωρήσεις:

Γιὰ Ἀθήνα ὁ κ. Εὐάγ. Τσάβαλος οἰκογ, ὁ κ. Σταῦρος Γεωργίου οἰκογ. ἡ κ. Ἀλεξάνδρα Γεωργ. Σπύρου μὲ τὴν ἐγγονιά της Ἀλεξάνδρα τοῦ Μπελογιάννη, ἡ κ. Ἑρμιόνη Μάρη μὲ τὰ παιδιά της, ἡ κ. Δέσπω Ποντικόπουλου ἐπίσης μὲ τὰ παιδιά της κι' ὁ κ. Εὐάγ. Ἀλεξιάδης.

Στὴν ἐφημερίδα τοῦ Αὐγούστου γράφετε στὶς ἀφίξεις: Ἰωάν. Βέμης, Παρακαλῶ νὰ διορθωθῆ: Ἰωάννης Βέης. Καλά... δὲν ξέρεις τὸν χωριανό σου τὸν Γιάννη - Μπέη; Ἀστραπή!

Τὰ νέα μας ἀπ' ἐδῶ καὶ τσ' ἐκεῖ θὰ εἶναι λίγα. Ο κόσμος ὁ πιὸ πολὺς ἔφχιε... μοναχοί μας καὶ πάλε σὰν τὶς γομαρότσιεμπες!

Σ.

Τὰ Μεβγεζδινὰ Ντολιὰ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἐκ τῆς 2ας σελίδος)

εἶπε ὅτι τὸ τρίτο ποτήρι τὸ (πίνει στὴν ὑγειά τοῦ βλάμη του Λεων. Βαλαβάνη γιὰ νὰ θυμηθοῦν ποὺ τότε ἔκλεβαν τίς ντουντούκες ἀπ' τὸν κῆπο τοῦ μακαρίτη μπάμπα-Τσιάβου τοῦ Γκουγκάκη) ὡς τὶς 5 μετὰ τὸ γιόμα κι' ὕστερα ἔγινε ὁ Κοινοτικὸς χορὸς καὶ χόρεψαν οἱ καλεσμένοι μας ἀλλὰ εἴχαμε μιὰ ἀτυχία, μᾶς χάλασαν τὰ φῶτα καὶ σταμάτησε ὁ χορὸς στὶς 11 τὴ νύχτα. Τὴν δεύτερη μέρα ὅμως τὸ φχαριστηθήκαμαν ὡς τὶς 6 τὸ πρωΐ, τὸ τελευταῖο μοιρολόϊ, στὸ καλὸ καλοί μου φίλοι ... καὶ τοῦ χρόνου νάμαστε καλὰ νὰ ξανασμίξωμε στὸ χωριό.

Ἕνας Μεβδεζδινὸς

Υ.Γ.: Ἀπὸ τὰ Ντολιὰ μαζεψαμε 42.000 δρχ. καὶ θὰ φκιάκωμε τὸ Ὀστεοφυλάκειο (ὀξύμωρο;) καὶ τοῦ χρόνου, πρέπει νἄχωμε ἀσφαλτοστρωμένο δρόμο ὡς τὴν ἐκκλησιά.

ΠΩΓΩΝΗΣΙΑΚΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἀπὸ τὴν σελ. 1

Προέδρου τῆς Ἀδελφότητος Ἱερομνήμης κ. Στυλ. Βασιλείου ὡς μὴ μέλους τοῦ Ἠπειρωτικοῦ Συνδέσμου Πειραιῶς ὑφίστατο διὰ τὴν ἄσκησιν κριτικῆς εἰς βάρος τοῦ ὡς ἄνω Συνδέσμου.

2. Καὶ ἂν συγχωρηθῆ ἀκόμη ἡ ἄσκησις τῆς κριτικῆς του εἰς βάρος τοῦ Συνδέσμου, ὡς Ἠπειρώτου, αὕτη δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ γίνῃ εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῆς Πανηπειρωτικῆς, δεδομένου ὅτι ὁ Ἠπειρωτικὸς Σύνδεσμος δὲν τυγχάνει μέλος τῆς Πανηπειρωτικῆς, ἐγὼ δὲ παριστάμην εἰς τὴν Γεν. Συνέλευσιν τῆς Πανηπειρωτικῆς ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Ἀδελφότητος Βρυσούλας δι' ὃ καὶ ἔκρινα ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ δοθῆ συνέχεια εἰς ἀνεπίτρεπτον συζήτησιν.

Β' ΑΠΟ ΠΛΕΥΡΑΣ ΟΥΣΙΑΣ

1. Καθὼς καὶ σεῖς διαπιστώσατε «τὸ κτίριο τοῦ Συνδέσμου ἀπ' ἔξω εἶναι καλοστεκούμενο», προσθέτω δὲ ἐγὼ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ὅτι «καὶ ἐσωτερικῶς τὸ ἴδιο εἶναι» γενομένης πρὸ μικροῦ χρόνου γενικῆς ἐπισκευῆς.

Ἂς μὴ παροραθῆ ὅμως ὅτι πρόκειται περὶ κτιρίου κτισθέντος πρὸ 40ετίας καὶ πλέον καὶ οὕτω δέον νὰ κριθῆ.

2. Καθ' ὅσον ἀφορᾶ τὴν προσοδοφόρο ἐκμετάλλευσι ὄχι μόνον τῆς ἀκινήτου ἀλλὰ καὶ τῆς ρευστῆς περιουσίας τοῦ Συνδέσμου ἐπιθυμοῦμε νὰ σᾶς πληροφορήσωμε ὅτι τὸ μὲν ἰσόγειον κατάστημα ἰδιοκτησίας τοῦ Συνδέσμου τὸ ἔχομεν ἐκμισθώσει μὲ σύγχρονον μίσθωμα (9.000 δρχ. μηνιαίως καὶ ἀπὸ τοῦ χρόνου 10.000) τὴν δὲ αἴθουσαν τούτου ἐκμισθώνομε εἰς διαφόρους Συλλόγους, πέραν τῶν Ἠπειρωτικῶν, Ἀρτοποιητικῶν καὶ ἀρτεργατικῶν Ὀργανώσεων, εἰς τὰς ὁποίας τὴν παρὲχομεν δωρεὰν καὶ αἱ ὁποῖαι δὲν εὗρον εἰς ταύτην κανὲν μειονέκτημα.

3. Πρὸς ἄρσιν πάσης «ἀπορίας» ἢ «ἀνησυχίας» τόσον ὑμῶν ὅσον καὶ τρίτων, σᾶς πληροφοροῦμεν ὅτι χάρις εἰς τὸν περιορισμὸν εἰς τὸ μηδὲν σχεδὸν τῶν ἐξόδων Γραφείου κλπ. χωρὶς νὰ περιορίζηται τὸ παράπαν ἡ δραστηριότης τοῦ Συνδέσμου καὶ ἡ ἐκπλήρωσις τῶν σκοπῶν του, τὸ ἀποθεματικὸν κεφάλαιον τούτου ὑπερέβη ἤδη τὰς 850.000 δρχ. ἐπίτευγμα διὰ τὸ ὁποῖον σύσσωμος ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῆς 29-3-76 ἐπήνεσε τὸ ἔργον τῆς Διοικήσεως, ἣν καὶ πανηγυρικῶς καὶ ἐν τῷ συνόλῳ της σχεδὸν ἐπανεξέλεξε.

Ἐκφράζομεν κατόπιν τούτου καὶ ἡμεῖς... τὴν ἀπορίαν μας τόσον διὰ τὴν κακὴν πληροφόρησιν τοῦ κ. Βασιλείου ὅσον καὶ διὰ τὰς ἰδικάς σας ἀπορίας!

Μετὰ πατριωτικῶν χαιρετισμῶν

Ὁ Πρόεδρος
ΚΟΣΜ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΣΩΚΡ. ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΥ

ΚΑΣΤΑΝΙΑΝΙΤΙΚΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἀπὸ τὴν σελ. 1

στηριότης τῆς ἀδελφότητος στὴν προσφορὰ τῆς ὁποίας ὀφείλεται τόσον ἡ πολυτελέστατη ἐπίπλωσι στοῦ κοινοτικοῦ Γραφείου, ὅσον καὶ ὁ ἐφοδιασμὸς τῆς κοινότητος μὲ τραπέζια, καθίσματα, πιάτα, καὶ μαχαιροπήρουνα γιὰ τὶς διοργανούμενες συνεστιάσεις. Ἐδῶ θὰ πρέπῃ νὰ ποῦμε ὅτι ἡ ἀφιλοκέρδεια τοῦ συμπατριώτη κ. Γεωργίου Χ. Ζαραλίκου ἦταν ὁ μεγάλος βοηθὸς τῆς Ἀδελφότητος μιὰ καὶ σ' αὐτὸν ὀφείλεται ἡ προσφορὰ τῆς τάβλας τοῦ τραπεζιοῦ καὶ τῶν καθισμάτων, τόσον ἀπὸ ἐργασία ὅσον καὶ εἰς ὑλικά. Ἀξία ἐπαίνου εἶναι καὶ ἡ προσφορὰ ἐργασίας τοῦ κ. Σπ. Κυρλῆ γιὰ τὶς σιδηροκατασκευὲς.

Στὴν ὀργάνωσι συμμετεῖχαν μὲ περίσιο κέφι καὶ ἀξίζουν ἐπίσης κάθε ἐπαίνου γι' αὐτό, ὅλοι ὅσοι ἀνέλαβαν νὰ δώσουν ἕνα ἰδιαίτερο χαρακτηριστικὸ στὴν γιορταστικὴ ἐκδήλωσι τοῦ χωριοῦ καὶ τὸ πέτυχαν ἀπόλυτα. 'Η κ. Ρίτα Οἰκονόμου, ἡ Ριτα ἡ ΚΑΣΤΑΝΙΑΝΙΤΙΣΣΑ, δραστήρια, ὅπως πάντα, πρωτοστάτησε στὴν προετοιμασία, στὴν καλὴ παρουσίασι, στὸ «χέρι-χέρι» τοῦ σερβιρίσματος καὶ γιὰ ὅλους εἶχε ἕναν καλὸ λόγο, μιὰ, εὐχὴ, ἕνα «καλῶς κοπιάσεταν» βγαλμένο ἀπ' τὴν Καστανιανίτικη καρδιά της.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου «Νέρι τοῦ Πωγωνίου», κ. Ζάκης Οἰκονόμου παρουσίασε ἀπὸ μικροφώνου τοὺς ὁμιλητὲς ποὺ ἦταν κατὰ σειρὰν ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἀδελφότητος, ὁ Ἀντιπρόσωπος τῆς Νομαρχίας κ. Λάζος, ὁ Πρόεδρος τοῦ Δημ. Σ. Πειραιῶς κ. Γ. Ἀράπης καὶ ὁ «συγχωριανὸς» κ. Π. Ἀλεξανδρᾶτος.

Ἐτοῦτα ἦταν τὰ νέα μας ἀπὸ τὴν Καστάνιανη. Σὲ ἄλλη ἔκδοσι θἄχουμε νεώτερα.

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΠΩΓΩΝΙΟΥ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἐκ τῆς 1ης σελ.)

στὸ χρονικὸ τοῦ Μουσείου καὶ στοὺς συντελεστὲς τῆς δημιουργίας του. Τελειώνοντας ἐκάλεσε τὸν κ. Νομάρχη νὰ κόψῃ τὴν ταινία καὶ νὰ ἐγκαινιάσῃ τὸ Λαογραφικὸ Μουσεῖο, «τὸ πρῶτο Λαογραφικὸ Μουσεῖο τῆς Ἠπείρου».

Τὴν τελετὴ ἐκόσμησαν μὲ τὴν παρουσία τους κορίτσια ἀπὸ Πωγωνιανή, Βασιλικὸ καὶ Κτίσματα μὲ τὶς τοπικὲς ἐνδυμασίες. Στὴν μεγάλη αἴθουσα τοῦ Μουσείου καὶ παρουσία τῶν ἀρχῶν, ὁ Πρόεδρος τῆς κοινότητος Πωγωνιανῆς κ. Τόμος προσέφερε στὸν κ. Φρόντζο πρόεδρο τῆς Ε.Η.Μ. τὸ παραδοσιακὸ κανίσκι (πίτα, ψωμί, κρασὶ) καὶ εὐχήθηκε καλορίζικο τὸ νέο Μουσεῖο. Οἱ παρευρεθέντες περιῆλθαν ὅλες τὶς αἴθουσες τοῦ Μουσείου καὶ περιεργάστηκαν τὰ πλούσια ἐκθέματά του (περιγραφὴ τὸ Μουσείου σὲ ἄλλο φύλλο).

Τὸ δεύτερο μέρος τῶν ἐκδηλώσεων ἦταν ἡ ἔκθεση Πωγωνησιακῆς. Δραστηριότητος στὸ εὐρύχωρο καὶ ἄνετο κτίριο τοῦ Γυμνασίου. 'Η ἔκθεση περιλαμβάνει:

Ἔργα Πωγωνησίων Καλλιτεχνῶν. Παρουσιάστηκαν ἄνω τῶν 55 ἔργων 17 Πωγωνησίων Καλλιτεχνῶν, σὲ ζωγραφικὴ, γλυπτική, χαλκό, πυρογραφία καὶ σταμπωτά. Ἦταν κάτι ἀναπάντεχο γιὰ τοὺς Πωγωνησίους ἡ τόσο μεγάλη καλλιτεχνικὴ δραστηριότης τῆς περιοχῆς.

Μιὰ ἄθουσα κατελάμβανε ἡ ἔκθεση φωτογραφίας.

Φωτογραφίες: τῶν χωριῶν μας, ἐκδηλώσεων, παληὲς φωτογραφίες ἀπὸ οἰκογενειακὲς συλλογὲς, μιὰ σειρὰ φωτογραφιῶν τοῦ ἀειμνήστου Βησσανιώτη φωτογράφου Γ. Πανταζίδη μαζὶ μὲ τὸ προσωπικὸ του ἄλμπουμ μιὰ γωνιὰ τοῦ Δελβινακίου καὶ μιὰ τοῦ Φιλεκπαιδευτικοῦ Συλλόγου Πωγωνίου μὲ τὶς τιμητικὲς διακρίσεις. Τέλος ἕνα πανοραμικὸ τοῦ Πωγωνίου μέ ἔγχρωμες φωτογραφίες.

Στὴν ἑπόμενη αἴθουσα ἦταν τὰ βιβλία, οἱ ἐφημερίδες, τὰ διάφορα ἔντυπα, χάρτες τῶν Πωγωνησίων χαρτογράφων Μέξη καὶ Ζωΐδη, διάφορα ἐνημοσιεύματα κλπ. Ἕνα δεῖγμα τῆς πνευματικῆς ἐργασίας τῶν Πωγωνησίων σταμάτησε πολλοὺς καὶ τοὺς ἱκανοποίησε. Ἀκόμη στὴν ἴδια αἴθουσα μιὰ σειρὰ ἀντιπροσωπευτικῶν δειγμάτων μὲ ταριχευμένα ζῶα καὶ πτηνὰ ἀπὸ τὴν συλλογὴ τοῦ διδασκάλου κ. Γ. Παππᾶ. Τέλος μία αἴθουσα κατελάμβανε ἡ χειροτεχνία μὲ παλαιὰ χειροτεχνήματα τῆς περιοχῆς.

Γενικὰ θαυμάσαμε στὴν ἔκθεση τόσο τὰ ἐκθέματα ἕνα δείγμα τῆς Πωγωνησιακῆς δραστηριότητος ὅσο καὶ τὴν τάξη, διάταξη καὶ τοποθέτηση τῶν ἀντικειμένων. Δὲν ἔχει νὰ ζηλέψῃ τίποτε ἀπὸ μιὰ ἔκθεση σὲ μεγάλη πόλη.

Μετὰ τὴν ἔκθεση ἔλαβε χώρα δεξίωση τῶν ἀρχῶν στὸ κτίριο τοῦ Κέντρου Παιδικῆς Μερίμνης. Παρευρέθησαν 250 προσκεκλημένοι.

Πλούσιο τὸ πιάτο ἀλλὰ καὶ Πωγωνήσιο ψητὸ, συκωτάκια, σαρμάς, καὶ ἡ Πωγωνήσια πίττα. 'Η εἴσοδος τῶν ὀργάνων μὲ τὸ φωνητικὸ συγκρότημα Κτισμάτων καὶ ὅλους τοὺς ὁμίλους μὲ τὶς τοπικὲς ἐνδυμασίες χαιρετίστηκε μὲ ἐνθουσιασμό. Τὸ σερβίρισμα ἀπὸ τὶς κυρίες καὶ δεσποινίδες μὲ τοπικὲς ἐνδυμασίες θύμισε τὸ παληὸ Πωγῶνι. Τὸ βράδυ στὶς 8.30 στὴν Κεντρικὴ Πλατεία ποὺ ἦταν κατάλληλα ἠλεκτροφωτισμένη ἄρχισε τὸ Πωγωνήσιο Πανηγύρι. 'Η ἐμφάνιση τῶν ὁμίλων ἔχοντας μπροστὰ τὰ ὄργανα καὶ συνέχεια ὅλοι ὁμίλοι μὲ στολὲς καταχειροκροτήθηκε. 'Η ποικιλία τῶν στολῶν ἐντυπωσίασε ἰδιαίτερα τοὺς περευρεθέντες. Πωγωνήσια, Δεροπολίτικα, νυφιάντικα (Πωγωνίου καὶ Δροπόλεως) καὶ ἀνδρικὲς φορεσιὲς ἀποτελοῦσαν ἕνα σύνολο ἁρμονικὰ δεμένο στὸν τόπο του. 'Η γιορτὴ ἄρχισε μὲ τὸν πατροπαράδοτο χαιρετισμὸ «φίλοι καλῶς ὡρίσατε» ποὺ τραγουδήθηκε ἀπὸ τὸν ὅμιλο Κτισμάτων. Ἀκολούθως χορεύτηκε ἡ Δεροπολίτισσα μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν ὅμιλο Κτισμάτων ποὺ σκόρπιζε ρίγη συγκινήσεως. Οἱ ἑπόμενοι χοροὶ «Δελβινάκι» καὶ «τῆς νύφης» ἀπὸ τὸν ὅμιλο Πωγωνιανῆς ἐντυπωσίασε ὁ «Γιουσούφ Ἀράπης» χορεύτηκε ἀπὸ τὸν ἀγέραστο μπάρμπα Γιαννη-Κουτσαβέλη καὶ ἀπέσπασε τὰ περισσότερα χειροκροτήματα καθὼς καὶ ὁ «Σιαμαντάκας» ἀπὸ τὸν Θ. Ζιαμπέλα.

Μὲ παρεμβολὴ μιὰ ἀπαγγελία, μὲ τραγούδι καὶ μουσικὴ πάνω στὸν ξενητεμὸ συνεχίστηκε τὸ δεύτερο μέρος. Οἱ χοροὶ καθαρὰ παραδοσιακοὶ μὲ τὰ γυρίσματά τους στὰ δύο, ἦταν κάτι τὸ ξεχωριστὸ. Θύμισε παληὸ Πωγῶνι, παληὸ Πανηγύρι κσθὼς ὅλος ὁ κύκλος ἦταν γεμᾶτος μὲ τὶς τοπικὲς ἐνδυμασίες. Οἱ ἡλικιωμένοι ἐδάκρυσαν καὶ οἱ νέοι ρωτοῦσαν, ἂν ἔτσι γιόρταζαν τὰ πανηγύρια στὰ χωριὰ μας γιὰ νὰ μποῦν στὴ συνέχεια ὅλοι στὸ χορό καὶ νὰ συνεχίσουν τὸ γλέντι μέχρι τὶς 3.30 τὸ πρωΐ. Ἀξίζει νὰ σημειώσωμε τὴν τάξι καὶ τὴν φροντίδα γιὰ τὴν ἐξυπηρέτηση τῶν ἐπισκεπτῶν. Ἐκτὸς ἀπὸ τὰ καταστήματα δύο καντίνες προσφεραν πίττες, τσίπουρο Πωγωνίου ψητὰ κοτόπουλα, κρασί, μπύρα καὶ ἀναψυκτικὰ. Οἱ πολιτιστικὲς ἐκδηλώσεις Πωγωνίου παρουσίασαν ἕνα Πωγῶνι συναδελφωμένο. Ὅσοι συνεργάστηκαν καὶ ἐβοήθησαν προσέφεραν μιὰ θετικὴ ὑπηρεσία στὸν τόπο μας. Τὸ παραδοσιακὸ Πωγῶνι μὲ τὰ πανηγύρια του πρέπει νὰ τὸ κρατήσωμε. Οἱ γιορτὲς στὴν Πωγωνιανὴ ἔδειξαν ὅτι μπορεῖ τὰ πανηγύρια μας διατηρώντας τὸν παληό τους χαρακτῆρα νὰ ἀποτελέσουν ἕνα στοιχεῖο ἱκανὸ νὰ δώσῃ κίνηση γιὰ δύο τρεῖς μῆνες τὸ καλοκαῖρι.

Πραγματικὰ ἡ ὀργανωτικὴ ἐπιτροπὴ φρόντισε καὶ τὴν τελευταία λεπτομέρεια. Δεῖγμα ἡ ὁμοιομορφία τῶν στολῶν!

Πωλήσεις καὶ ἐπισκευαὶ πολυελαίων - πολυφώτων καὶ παντὸς εἴδους φωτιστικῶν εἰδῶν
ΜΑΡΙΑ Γ. ΤΟΤΣΙΚΑ
Ἀπὸ τὸ Κρυονέρι Πωγωνίου
Τελαμῶνος 29 - Ἀνθουπόλις
Τηλ. 571.57.26

ΣΠΥΡΟΣ ΚΟΛΙΟΠΟΥΛΟΣ
ἐκ Λίμνης
ΠΟΛΙΤΙΚ. ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
Χ. Τρικούπη 23
Τηλ. 636.070
Εἰδικότης εἰς Ἀρτοποιεῖα

ΤΑΒΕΡΝΑ — ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ
«ΠΑΣ ΓΙΑΝΝΙΝΑ»
ΒΟΥΛΓΑΡΗ 7
τοῦ Πωγωνίου (Βόλυρου)
ΒΑΓΓΕΛΗ ΓΟΥΜΕΝΟΥ
θὰ ἰδῆτε ἐκλεκτὴ κουζίνα καὶ περιποίησι Πωγωνίσια.

ΚΩΝΣΤ. Δ. ΒΑΣΙΛΑΤΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
Πτυχ.: Νομικῆς & Α.Σ.Ο.Ε.Ε.
Πλατ. Ἁγίων Θεοδώρων & Εὐριπίδου
Τηλ. 3222.184, 3230.264
ΑΘΗΝΑΙ — Τ.Τ. 124

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΝΑΤΣΙΚΟΣ
Ι

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ὁ Γληγόρης ὁ Ἄρμπυρος ζευγάρωσε τοὺς γυιούς. Τσ' πῆγαν τὰ σχαρίκια τῆς γιαγιᾶς στὴν Βήσσανη κι' ἔφκιακε τηγανίτες γιὰ τὸ χαερλί. Ὁ Τσιούφης ἔπαιζε τάβλι κάτω ἀπ' τὸν πλάτανο καὶ παρ' ὅ,τι κέρδισε πλέρωσε ὅλα τὰ ρακιά. Καὶ σ' ἄλλα, νὰ χαρῆτε κι' ἀπ' τοὺς Νταλμαίους νὰ πάκετε πολλὰ ἀγγόνια.

⁂

ΚΑΤΩ ΜΕΡΟΠΗ

Στὴν Θεσ)κη οἱ ἐπιστήμονες Γιατροὶ Ἰωάννης Κόντος καὶ Ἰωάννα Κόντου (τὸ γένος Ν. Χαρίση) ἀπόχτησαν χαριτωμένο ἀγοράκι τοὺς εὐχόμαστε νὰ τοὺς ζήση. Ἐπίσης εὔχομαι στὸν Παπποῦ καὶ Γιαγιὰ Νικόλα καὶ Σταυρινὴ Χαρίση, μακροζωΐαν γιὰ νὰ χαίρωνται τὸ ἐγγονάκι τους.

ΔΗΜ. ΚΑΛΛΙΑΡΕΚΟΣ

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Ὁ Κώστας κι' ὁ Γιώτης, τὰ παιδιὰ τοῦ Μάνθου καὶ τῆς Ἀμαλίας Κατσάρη βάφτισαν στὰ Μελίσσια τὴν ἴδια μέρα τὰ δεύτερα βλαστάρια τους. Τὸ μυστήρια ἐτέλεσε ὁ ἀδελφὸς τῆς μάνας τους Παπᾶ - Ἠλίας καὶ τὴν τσιούπω τοῦ Γιώτη ἀνεδέξατο ἐκ τῆς κολυμβήθρας ἡ Παπαδιὰ (τοῦ Παπὰ-Ἠλία), δίνοντάς της τὸ ὄνομα Κωνσταντίνα (τῆς πεθερᾶς τοῦ Γιώτη). Τὸ ὄνομα στὸ παιδὶ τοῦ Κώστα τὸ ἔδωσε ὁ Τάκης ὁ Νεοφώτιστος (τοῦ Γιάννη) ποὺ ἦρθε ἐπιτοῦτου ἀπ' τὴν Νυρεμβέργη(Γερμανία) μαζὶ μὲ τὸν Κώστα (ὁ Κώστας διδάσκει σὲ Ἑλληνικὸ Γυμνάσιο στὴ Νυρεμβέργη) καὶ τὸ εἶπε Νικόλαο, τὸ ὄνομα, τοῦ ἀπὸ πολλὰ χρόνια μακαρίτη ἀδελφοῦ του Μάνθου (συγκινήθηκε ἡ Νικόλα - Κατσιάρενα κι' ἡ Ἀντώνω). Θὰ ρωτηθήκατε, ἴσως, γιατί δὲν τἄειπαν Μάνθο καὶ Ἀμαλία, ἀλλὰ ὁ Κώστας ἔχει κόρη καὶ τὴν λέει Μάλω κι' ὁ Γιώτης ἔχει γυιὸ Μάνθο. Εἶχαν τραπέζι τρικούβερτο μὲ κλαρίνα καὶ παρεκάθησαν: Κατσιαραῖοι - Μαριᾶ, Καραμπιναῖοι, Σπυραῖοι καὶ... καὶ... ἄλλα σόϊα ποὺ δὲν τὰ ξέρομε. Νὰ σᾶς ζήσουν καὶ νὰ τ' ἀξαίνουν!

⁂

Ὁ Χαρίσης ὁ Ζυγούνας τοῦ Θωμᾶ ἦρθε ἀπὸ τὴν Σουηδία καὶ βάφτισε στὴν Βήσσανη τὴν κορούλα του. Τὸ ὄνομα αὐτῆς: ΝΑΥΣΙΚΑ.

Εὐχόμσστε νὰ σᾶς ζήση.

⁂

Στὶς 19 Σεπτεμβρίου στὸν ἱερὸ ναὸ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου (Λομπαρδιάρη) ἔγινε ἡ βάπτισις τῆς κόρης τοῦ ἐκ Λίμνης — Δικηγόρου Γεωργίου Β. Κολιοπούλου καὶ τῆς ἐδόθη τὸ ὄνομα ΒΑΣΙΛΙΚΗ.

ΕΝΑΣ ΑΚΟΜΗ ΚΕΦΑΛΟΒΡΥΣΙΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

1) Τὸν περασμένο Ἰούλιο ἔλαβε τὸν τίτλο τοῦ διδάκτορος τῆς κοινωνιολογίας τοῦ Πανεπιστημίου BOCHUM τῆς Δυτικῆς Γερμανίας ὁ Κεφαλοβρυσίτης Βάσίλειος Γκερμότσης, μὲ τὴν διατριβή του «Οἱ Ἕλληνες Ἐργάτες τῆς Δυτικῆς Γερμανίας» »Ἐμεῖς οἱ συγχωριανοί του καὶ συμμαθηταί του στὸ Γυμνάσιο τῆς Πωγωνιανῆς χαρήκαμε γι' αὐτήν του τὴν ἐπιτυχία καὶ τοῦ εὐχόμαστε νἄχη πάντα ἐπιτυχίες.

Καλὰ εἶναι τοῦτα τὰ Ντοκτοράτα, πῶς τὰ λέτε μωρὲ παιδίυ', ἀλλὰ τώρα πρέπει νὰ παντρευτῆ, νὰ νοικοκυρευτῆ, εἶπε μὲ συγκρατημένη ὑπερηφάνεια ὁ πατέρας του, ὁ Μπάρμπα Μήτες, ὅταν τὄμαθε.

ΚΩΝ)ΝΟΣ ΚΟΥΡΟΣ

ΕΛΕΝΗ ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ
ἐκ Βασιλικοῦ
Χειροῦργος Ὀδοντίατρος
τ. Βοηθὸς Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν εἰς τὴν ἕδραν τῆς Στοματολογίας καὶ Διαγνωστικῆς καὶ
Βοηθὸς τοῦ Κρατικοῦ Θεραπευτηρίου Ψ.Π.Α.
Δέχεται καθ' ἑκάστην 5—9 πλὴν Σαββάτου καὶ Κυριακῆς
Φωκίωνος Νέγρη καὶ Ἁγίας Ζώνης 5 — Κυψέλη
Τηλ. 843.810

Καὶ ριζωμένα στέφανα

Ἡ γλυκειὰ καὶ καλόκαρδη Βησσανιωτοπούλα Ἀλεξάνδρα, θυγατέρα τοῦ Φάνη Δάλμα καὶ ὁ δρασιήριος καὶ ἐπιτυχημένος Φρασιανίτης ξενοδοχοεπιχειρηματίας Κωνσταντῖνος Χρήστου ἀρραβωνιάστηκαν. Μαζὶ μὲ τὶς θερμὲς εὐχὲς συγγενῶν καὶ φίλων στέλνομε καὶ μεῖς τὶς δικές μας: Μὲ τὸ καλὸ νὰ χαροῦμε καὶ στὸ γάμο τους.

Ο ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΙ Η ΑΝΤΑ

Ἐγίνανε ζευγάρι μὲ τὶς εὐλογίες τοῦ Θεοῦ, τὶς εὐχὲς καὶ τὴν ἀγάπη συγενῶν καὶ φίλων. Ὁ γάμος τους ἔγινε στὸ γραφικὸ ἐκκλησάκι τοῦ Ἅϊ Χαράλαμπου στὸ Πεδίο τοῦ Ἄρεως. Ἐθύμιζε ξωκκλήσι Βησσανιώτικο, ἀνάμεσα στὰ δέντρα, λευκὸ καὶ πεντακάθαρο.

Στὸ γάμο τοῦ Γιάννη Μαρούκη γυιὸ τοῦ Θανάση καὶ τῆς Κασσιανῆς ἀπὸ τὴ Βήσσανη μὲ τὴ γλυκειὰ καὶ χαριτωμένη ἐκλεκτὴ του Ἄντα Ν. Μπλαμούτση ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς καὶ συμπατριῶτες παρευρέθηκαν καὶ πολλοὶ φίλοι καὶ συμφοιτητὲς τῶν παιδιῶν ποὺ τόση ἀγάπη καὶ ἐκτίμηση τρέφουν γι' αὐτοὺς.

Στὸ νιόπαντρο ζευγάρι εὐχόμαστε κάθε εὐτυχία.

⁂

Ὁ φίλος μας ὁ Βασίλης ὁ Κοῦρος παντρεύτηκε μὲ τὴν Ἑλένη Γκερμώτση στὶς 15 Αὐγούστου στὸ Κεφαλόβρυσο. Τοὺς εὐχόμαστε κάθε εὐτυχία μὲ πολλοὺς ἀπογόνους.

⁂

Ὁ Γιῶργος ὁ Μπαϊκούσης ἀπὸ τὸ Βασιλικὸ καὶ ἡ Ρούλα Χαραλάμπους παντρεύτηκαν στὶς 28 Αὐγούστου. Τοὺς εὐχόμαστε νὰ ζήσουν εὐτυχισμένοι.

⁂

Στὶς 26 Σεπτεμβρίου στὸν Ἁγ. Ἐλευθέριο Ἀχαρνῶν ἔγιναν οἱ γάμοι τῆς Ἑλένης Ἀθ. Δάφνη ἀπὸ τὴν Διπαλίτσα μὲ τὸν κ. Παν. Δ. Φλῶρο.

Τοὺς εὐχόμαστε νὰ ζήσουν εὐτυχισμένοι.

ΠΕΡΑΣΕ ΚΙΟΛΑΣ ΕΝΑΣ ΧΡΟΝΟΣ

Πέρασε ἕνας ὁλόκληρος χρόνος ἀπὸ τὸν θάνατον τοῦ Γιωργάκη. Πέρασε ἕνας ὁλόκληρος χρόνος ἀπὸ τότε ποὺ ὁ θάνατος ἀδυσώπητος καὶ ἀνηλεὴς χωρὶς ἐξαίρεσι καὶ οὔτε κἂν νὰ ἐξετάση ἔπαιξε τὸ ρόλο του. Ὁ ἀδίστακτος χάρος ἔκλεισε ραντεβοῦ μὲ τὸν Γιωργάκη σὲ κάποιο δρόμο τῶν Ἀθηνῶν. Ἐκεῖ τὸν ἀντάμωσε καὶ τὸν θέρισε

Γιῶργος Μεντῆς

μὲ τὸ μισητὸ του δρεπάνι ὕπουλα στὰ τριάντα του χρόνια (Γιὰ δὲς ἡλικία ποὺ διάλεξε).

Πέρασε ἕνας ὁλόκληρος χρόνος ἀπὸ τότε ποὺ ὁ ἀγαπητὸς σὲ ὅλους Γιωργάκης πάνω στὸν ἀνθὸ τῆς ζωῆς του μαράθηκε καὶ ἔφυγε ἀπὸ κοντά μας. Ποτὲ ὅμως ἡ ἐπιτακτικὴ φωνὴ τῆς ψυχῆς μας (πολλῶν ἀπὸ μᾶς), θὰ παύση νὰ μᾶς καλῆ κάθε 3 τοῦ Ὀκτώβρη ἡμέρα τοῦ τραγικοῦ θανάτου, νὰ ἀποτίουμε φόρον τιμῆς στὴ μνήμη του, ἡ ὁποία θὰ μᾶς μείνη αἰώνια. Εἶναι γνωστὰ τὰ αἰσθήματα τῶν κατοίκων τοῦ Κεφαλοβρύσου καὶ πολλῶν φίλων τοῦ ἀειμνήστου Γιωργάκη οἱ ὁποῖοι ἀπηλλαγμένοι ἀπὸ κάθε φροντίδα καβάλα στὸ ἄλογο τῆς φαντασίας στρέφονται λίγο πρὸς τὰ πίσω καὶ φέρνουν στὴ μνήμη τους τὸ χαρούμενο, εὐγενικὸ (τὶ νὰ πρωτοθυμηθῆ κανεὶς;) παιδὶ τοῦ Κεφαλόβρυσου.

Γόνος ἐξαιρετικῆς οἰκογενείας τοῦ Κεφ)σου ὁ Γιωργάκης ἐγεννήθη πρὶν ἀπὸ 30 χρόνια.

Πολὺ σύντομα στὴ παιδική του ἡλικία κατώρθωσε νὰ γίνη τὸ χαϊδεμένο παιδὶ τοῦ χωριοῦ μὲ τὴν χαριτωμένη προφορὰ τοῦ ρ «Γιω(ρ)γάκης». Οἱ ἀρετὲς του πολλὲς. Εὐγενικὸς ἥσυχος, ἐπιμελὴς πρόθυμος νὰ βοηθήση κάθε ἄνθρωπο ποὺ εἶχε ἀνάγκη ἦταν ὄχι μόνον τὸ καμάρι τοῦ χωριοῦ ἀλλὰ ἀποτελοῦσε καὶ παράδειγμα πρὸς μίμησιν.

Τὸ ἴδιο ἀγαπητὸς σὲ συμμαθητὰς καὶ διδασκάλους ἦταν καὶ κατὰ τὰ μαθητικὰ του χρόνια στὸ Γυμνάσιο Πωγωνιανῆς.

Φεύγοντας ἀπὸ τὸ χωριὸ ὡς φοιτητὴς τῆς Ἐμπορικῆς Σχολῆς δὲν ἐστάθη ἱκανὴ οὔτε ἡ κοσμόπολη Ἀθήνα μὲ τοὺς τόσους κινδύνους της γιὰ νέους ἀνθρώπους νὰ ἀλλοιώση ἔστω καὶ γιὰ λίγο τὴν ποιότητα τοῦ Γιωργάκη.

Τὰ ἤθη καὶ τὰ ἔθιμα του μείναν ἀλύγιστα. Μὲ ὅπλο τὸν εὐθὺ χαρακτῆρα καὶ τὶς πλούσιες ἀρετὲς του κατώρθωσε νὰ κερδίση τὴν ἀγάπη καὶ τὴν ἐκτίμησι τῶν συναδέλφων στὴν ἐργασία του καὶ τῶν συναθλητῶν του τῆς ποδοσφαιρικῆς ὁμάδος τοῦ Π. Φαλήρου μὲ τὰ χρώματα τῆς ὁποίας ἠγωνίσθη ἐπὶ πολλὰ ἔτη.

Ὁ τίμιος ἀγὼν ὄχι μόνον στὸ γήπεδο ἀλλὰ καὶ στὸ στίβο τῆς ζωῆς ἦταν τὸ χαρακτηριστικὸ γνώρισμα τοῦ Γιωργάκη. Νέος ἀκόμη ἐτέθη στὶς ὑπηρεσίες τοῦ χωριοῦ του. Ὄνειρό του τὸ Κεφαλόβρυσον καὶ γενικὰ τὸ Πωγώνι, ὁ τόσο δοκιμασμένος αὐτὸς τόπος. Ἡ ἀδελφότης Κεφαλοβρύσου, στὴν ὁποία τόσα πολλὰ χρεωστᾶ τὸ Κεφαλόβρυσον εἶναι δικό του ἔργο. Ἡ δραστηριότητά του καὶ ἡ συμβολὴ στὴν ἵδρυση τοῦ Συλλόγου Νέων Πωγωνίου ἦτο μεγίστη. Ζηλιάρης ὅμως ὁ χάρος δὲν τὸν ἄφησε νὰ θερίση τοὺς καρποὺς τῶν κόπων του.

Ἡ δραστηριότητα καὶ τὰ ἔργα του δὲν θὰ ἐπιτρέψουν σὲ μᾶς ποὺ τόσο καλὰ τὸν γνωρίσαμε ποτὲ νὰ τὸν ξεχάσωμε. Ὁ Γιωργάκης δὲν πέθανε, διότι οἱ ἄνθρωποι μόνον τότε πεθαίνουν ὅταν τοὺς λησμονοῦμε. Ἡ συνέχιση τοῦ ἔργου του εἶναι δύσκολη. Μόνον ἡ δική του ἀφοσίωση σὲ κοινωνικὰ ἰδανικὰ εἶναι σὲ θέση νὰ μᾶς βοηθήσουν. Τοῦ χρεωστᾶμε πολλὰ. Τὸ γεγονὸς τοῦτο μᾶς φέρνει σὲ μεγάλο δίλλημα. Δὲν εἴμεθα σίγουροι ἂν πρέπει νὰ λυπούμεθα ποὺ τὸν χάσαμε τόσο γρήγορα ἢ ἂν πρέπει νὰ εἴμεθα εὐγνώμονες ποὺ εἴχαμε τὴν τύχη νὰ τὸν ἔχωμε ἔστω καὶ γιὰ λίγο κοντά μας.

Αἰωνία του ἡ μνήμη.

ΒΑΣ. ΓΚΕΡΜΟΤΣΗΣ

ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΤΟΥ ΨΗΛΟΚΑΣΤΡΟΥ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἀπὸ τὴν σελ. 1

ἀπὸ τὰ βαθειὰ χαράματα καὶ πρὶν ὁ ἥλιος «κρούξη στὸν Κασιδιάρη» ὁ τόπος εἶχει γεμίσει. Βασικὰ βέβαια ἦταν προσκυνητὲς τοῦ Ἅϊ-Θανάση, ἀλλὰ κι' ἐκεῖνοι ποὺ εἶχαν ἀναλάβει τὴν φροντίδα τῆς ὅλης προετοιμασίας τοῦ πανηγυριοῦ καὶ στρωσίματος τῆς «τάβλας» τοῦ μεσημεριανοῦ γεύματος. Αὐτὴ ἡ τάβλα εἶναι γεγονὸς ξέχωρο στὸ πανηγύρι τῶν Ψηλοκαστρινῶν. Εἶναι τὸ ἔθιμο ποὺ κρατάει ἀπὸ τὰ «παλιὰ» καὶ σὲ φέρνει στὰ περασμένα. Τὸ ἔθιμο ποὺ πρέπει νὰ διατηρηθῆ ὅσα χρόνια κατοπινὰ κι' ἂν περάσουν. Τὴν ἐκδήλωσι ἐτίμησε μὲ τὴν παρουσία του καὶ ὁ Νομάρχης Ἰωαννίνων κ. Ν. Χανὸς ὁ ὁποῖος εἶναι καὶ ἐπίτιμος Πρόεδρος τῆς Ἀδελφότητος Ψηλοκαστρινῶν

Ἐπίσης παρεκάθησαν στὸ Ψηλοκαστρινὸ τραπέζι οἱ Αἰδ. Παπα-Κώστας ἀπὸ τὸ Ἐκλησοχώρι καὶ Παπα-Θόδωρος ἀπὸ τὰ Κάτω Ραβενιὰ, ὁ Α΄ Ἀντιπρόεδρος τῆς Πανηπειρωτικῆς κ. Δημ. Δαβαλᾶς, ὁ Νομαρχιακὸς Σύμβουλος κ. Παν. Μπαράτσας, οἱ πρόεδροι κοινοτήτων: Λάβδανης κ. Χρ. Πιτσικάρης, Κερασόβου κ. Β. Γάτσιος καὶ Δημόκορης κ. Βασ. Μπουκουβάλας, οἱ Πρόεδροι τῶν Ἀδελφοτήτων: Ἁγ. Μαρίνης κ. Χρ. Λέζος, Λάβδανης κ. Δημ. Ντάκας καὶ Δημόκορης κ. Προκ. Φωτίου, ὁ κ. Θωμ. Παππούλης ἀρτοποιὸς Σύμβουλος τοῦ Σωματείου Ἀρτοποιῶν Πειραιῶς ὁ κ. Δημ. Παπούλης, ὁ κ. Γ-Τσαβίδης μετὰ τῆς συζύγου του, ὁ κ. Πέτρος Παπαδόπουλος ἀρτοποιὸς Πατρῶν, ὁ κ. Μιχ. Τάσης, ὁ κ. Δημ. Σωτηρίου καὶ ὁ κ. Παῦλος Κωτσίνης, ἐπιστήμων ἐξ Ἀμερικῆς μετὰ τῆς μητρὸς του Ἑλένης ἀδελφῆς τοῦ κ. Πέτρου Παπαδοπούλου.

Τοὺς ἐπισήμους προσεφώνησε καὶ εὐχαρίστησε κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ γεύματος ὁ Ψηλοκαστρολάτρης πρόεδρος τῆς Ἀδελφότητος κ. Π. Παπαδόπουλος ὁ ὁποῖος συγκινημένος βαθύτατα καὶ μὲ Πατριωτικὸ παλμὸ εἶπε μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς:

«Μεγάλη ἡ ἡμέρα σήμερα γιὰ τὸ μικρὸ μας χωριὸ καὶ πολὺ μεγαλύτερη ἡ ὑπερηφάνεια ποὺ αἰσθανόμαστε μὲ τὴν τιμητική σας παρουσία στὸ φετεινὸ μας πανηγύρι

Η μεγάλη σας ἐκτίμησι καὶ ἀγάπη ποὺ ὑλοποιεῖται μὲ τὴν ἀθρόα προσέλευσι καὶ πρόθυμη ἀνταπόκρισί σας στὴν πρόσκλησί μας νὰ συνεορτάσωμε καὶ συνδιασκεδάσωμε τὴ σημερινὴ μέρα, μᾶς συγκινεῖ βαθύτατα. Δίνει φτερὰ καὶ στοὺς συνεργάτες μου καὶ σέ μένα, σ' ὅλα τὰ μέλη τῆς Ἀδελφότητός μας καὶ τοὺς κατοίκους τοῦ χωριοῦ μας ὥστε κάθε χρόνο νὰ πληθύνωνται οἱ νοσταλγοὶ τοῦ Ψηλοκάστρου καὶ ἰδίως αὐτοὶ ποὺ ἔρχονται εἰδικὰ ἀπὸ πολὺ μακρυὰ γιὰ τὴ σημερινὴ μέρα καὶ νὰ μεταδίνουν τὴν παθολογική τους αὐτὴ ἀγάπη καὶ στὰ παιδιὰ καὶ ἐγγόνια τους γιὰ τὸ χωριό τους.

Τὸ φαινόμενο αὐτὸ τῆς ἐπιστροφῆς κατὰ περιόδους τῶν ἀποδήμων στὴ γῆ τῆς φύτρας τους, ὅπως κάνουν ἀκριβῶς καὶ τ' ἀποδημητικὰ πτηνά...».

Ἡ ἐπίδειξις Πωγωνήσιων χορῶν ἀπὸ τὸ Λύκειο Ἑλληνίδων Ἰωαννίνων ποὺ τὸ συνόδευε ἡ ἴδια ἡ Πρόεδρος του, κ. Θρουμουλοπούλου καὶ ὁ καθηγητὴς κ. Γκόρτσης ὁμόρφηνε τὴν γιορτὴ καὶ συνεχίστηκε μὲ ἀμείωτο κέφι ἀπὸ τοὺς Ψηλοκαστρινοὺς καὶ τοὺς καλεσμένους του ζῶς τὰ θημερώματα.

⁂

Εὐχετήρια τηλεγραφήματα ἔστειλαν: ὁ Ὑπουργὸς Ἐθν. Ἀμύνης κ. Ἀβέρωφ, οἱ βουλευταὶ κ.κ. Ἰωάννου καὶ Μυλωνᾶς, ὁ Μέραρχος τῆς 8ης Μερ. Στρατηγὸς κ. Γκίκας, ὁ Δήμαρχος Ἁγ. Ἰωάννη Ρέντη κ. Κρεμμύδας, ὁ Σύνδεσμος Ἠπειρωτῶν Πειραιῶς, ὁ Στρατιωτικὸς Στρατηγὸς κ. Πέτρος Ζήκας, ὁ Πρόεδρος τοῦ Βιοτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πειραιῶς κ. Σιαδῆμας καὶ πολλοὶ ἄλλοι.

Σὲ ὅλους τοὺς Ψηλοκαστρινοὺς εὐχόμαστε κι' ἐμεῖς ὑγεία καὶ εὐτυχία καὶ κάθε χρόνο «ἀπὸ καλὰ, καλύτερα».

Πωγωνήσια
Μηνιαία τοπικιστικὴ Ἔκδοσις Ἀκριτικῆς Ἠπείρου
Δ)νσεις συμφ. τῷ Νόμῳ
Ἰδιοκτήτης - Ἐκδότης
ΔΗΜ. ΒΑΣΑΓΙΑΝΝΗΣ
Βερανζέρου 18, Ἀθῆναι 102
Τηλ. 52.34.602
Προϊστάμενος Τυπογραφείου
ΜΕΛ. ΖΩΡΖΟΣ
Μεσολογγίου 17
Τηλ. 36.11.372
Ἐτήσιαι Συνδρομαὶ

Ἰδιωτῶν	δρχ. 150
Κοινότητες	Δωρεὰν
Ἀδελφότητες	δρχ. 200
Ν.Π.Δ.&Ι.Δ.	» 1.000

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΙΝΤΖΗΣ
Δρ Ἰατρὸς — Χειρουργὸς
Δέχεται καθ' ἑκάστην 6—8 μμ. πλὴν Σαββάτου
Βασ. Σοφίας 119 — Τηλ. 6422.243

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ Ι. ΤΖΟΥΛΗΣ
Δικηγόρος
Πανεπιστημίου & Θεμιστοκλέους 1 — Ἀθῆναι
Τηλ. 639.046

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΤΟΓΙΑΝΝΗΣ
ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΙΚΑΙ ΓΗΟΘΕΣΕΙΣ
ΙΚΑ, ΤΕΒΕ ΤΑΕ, ΟΓΑ κ.λ.π.
ΑΓΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ 4 — ΟΜΟΝΟΙΑ
ΤΗΛ. 529.745
Πρὶν προβῆτε εἰς οἱανδήποτε ἐνέργειαν διὰ τὴν συνταξιοδοτικήν σας ὑπόθεσιν, συμβουλευθῆτε μας.

Μακαρία ἡ ὁδὸς

ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΑΠΑ-ΘΑΝΑΣΗ

«Τὸν κεκοιμημένον δοῦλον Σου Κύριε ἀνάπαυσον». Ὁ παπα-Θανάσης ἀπὸ τὸ Γεροπλάτανο δὲν ὑπάρχει πιά. Τὸν παραπάνω νεκρώσιμο ψαλμό, ποὺ τόσες καὶ τόσες φορές εἶχε ὁ ἴδιος ψάλλει, πῆρε κοντά του, τελευταῖο ἐφόδιο, τὴν ὥρα ποὺ ἔφευγε γιὰ νὰ συναντήση τοῦ Θεοῦ τὸ πρόσωπο.

Χρόνια καὶ χρόνια λειτουργὸς τοῦ Ὑψίστου, στ' ἀγαπημένα του χωριὸ τὸν Γεροπλάτανο, ἦταν γνωστὸς ὄχι μόνο στὸ Πωγώνι, ἀλλὰ καὶ στὰ Γιάννενα. Ἄνθρωπος μὲ ζεστὴ καρδιὰ καὶ γεμᾶτος ζωντάνια, σκόρπιζε τὴ χαρὰ στὶς χαρὲς καὶ στὰ πανηγύρια. Μὰ καὶ στὶς λύπες δὲν ἦταν ἀμέτοχος. Ἄνοιωθε τὴ συντριβὴ καὶ εὕρισκε τὰ λόγια τῆς παρηγοριᾶς ποὺ ἤτανε ἀληθινά, ὅπως κι' ὁ ἴδιος ὁ Παπα-Θανάσης. Ἀληθινός, ἁπλός, σωστός.

Γι' αὐτὸ καὶ στὸ τελευταῖο του ταξίδι θὰ βρῆ: Τὴν μακαρία τὴν ὁδὸ ποὺ φτάνει σὲ τόπο ἀναπαύσεως. Ἂς εἶναι ἐλαφρὸ τὸ Γεροπλατανίτικο χῶμα, ποὺ ἔκρυψε ἀπὸ τὸ φῶς τοῦ ἥλιου τὸν γέροντα Παπα-Θανάση.

⁂

ΕΛΕΝΗ ΙΩΑΝ. ΔΑΛΜΑ

Συμπληρώνοντας τὰ 86 της χρόνια, ἡ σεβαστὴ γερόντισσα Ἑλένη χήρα Ἰωάννου Δάλμα, ἄφησε τὸν ἐπίγειο κόσμο καὶ πῆρε τὸ δρόμο τοῦ αἰωνίου φωτός. Ἐπῆγε κοντὰ στὸ γέροντά της, ἀφοῦ προσέφερε τόσα πολλὰ στὴν πολυμελῆ οἰκογένειά της, κορίτσια κι' ἀγόρια, γαμπροὺς καὶ νύφες, ἐγγόνια καὶ δισέγγονα, ἀλλὰ καὶ στὴν πατρίδα τοῦ Γιάννη Ντάλμα, τὴ Βήσσανη, ὅπου ἐπὶ τουρκοκρατίας, καὶ μὲ εἰδικὴ ἀποστολὴ ἀπὸ τὴν Ἀδελφότητα Βησσανιωτῶν «Ἡ Ἀρετή», ἀπὸ τὴν ὁποία καὶ ἀμειβότανε, ἀνέλαβε, ἀφοῦ ἔφυγε ἀπὸ τὸ Ξάστερο τῆς Πόλης, νὰ διδάξη στὰ Βησσανιωτόπουλα τὰ πρῶτα γράμματα καὶ τὴν ἐλπίδα τῆς λευτεριᾶς. Τώρα ἡσυχη καὶ μὲ ἀνάλαφρη ψυχὴ κοιμᾶται τὸν ὕπνο τοῦ δικαίου. Αἰωνία ἡ μνήμη της.

⁂

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Πάντας τοὺς καθ' οἱονδήποτε τρόπον συμμετασχόντας εἰς τὸ βαρύτατον πένθος μας, ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τῆς λατρευτῆς καὶ πολυαγαπημένης μας, συζύγου, μητρὸς, ἀδελφῆς καὶ μάμμης Γλυκερίας.

Θερμῶς εὐχαριστοῦμεν

Οἰκογ. Σωκράτους Νικοπούλου

⁂

ΔΩΡΕΑ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ
ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΠΛΟΣΚΑ

«Ἐπὶ τῇ συμπληρώσει ἑνὸς χρόνου ἀπὸ τὸν θάνατον τῆς Βασιλικῆς Πλόσκα ἀπὸ τὰ Κάτω Ραβένια, τὰ παιδιά της κατέθεσαν εἰς μνήμην της:

1) Ὑπὲρ τοῦ ἐνοριακοῦ Ναοῦ Κάτω Ραβενίων δρχ. 1000, 2) ὑπὲρ ἀπόρου οἰκογενείας δρχ. 1000, 3) ὑπὲρ τῆς Ἠπειρωτικῆς Στέγης Πατρῶν δρχ. 1000 ὑπὲρ τοῦ Οἴκου Τυφλῶν Πατρῶν 500 δρχ. καὶ ὑπὲρ τοῦ ὀρφανοτροφείου Θηλέων Πατρῶν δρχ. 500.

⁂

ΔΩΡΕΑ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ
ΕΛΕΝΗΣ Ι. ΔΑΛΜΑ

Ὁ κ. Μιχ. Δάλμας καὶ ἡ οἰκογένεια Γκινάκα διέθεσαν 1.500 δρχ. γιὰ τὸ «Σπίτι τοῦ Γιατροῦ» στὴν Βήσσανη.

⁂

ΓΙΑ ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ ΓΙΑΤΡΟΥ

Ἡ κ. Βικτωρία Παράσχου διέθεσε 500 δραχμὲς γιὰ τὸ «ΣΠΙΤΙ τοῦ Γιατροῦ» στὴν Βήσσανη.

⁂

2) Ὁ Ἀπόστολος Δημουλᾶς προσφέρει 1000 δρχ. ὑπὲρ τοῦ Κοινοτικοῦ Γραφείου Κεφαλοβρύσου εἰς μνήμην τοῦ πατέρα του.

Ὁ Βασίλειος Γκερμότσης προσφέρει 1000 δρχ. ὑπὲρ τοῦ Ἰατρείου Κεφαλοβρύσου εἰς μνήμην τῆς μητέρας του καὶ 1000 δρχ. ὑπὲρ τῶν σκοπῶν τῆς Ἀδελφότητος Κεφαλοβρύσου εἰς μνήμην τοῦ ἀλησμονήτου φίλου του Γεωργίου Μεντῆ.

ΠΙΚΑ ΤΑ ΔΑΚΡΥΑ

Μινώταυρος ὁ θάνατος καὶ τὰ θύματά του μιὰ μάνα καὶ τὰ δυὸ της σπλάχνα!... τῆς ἀγκαλιᾶς.

Ἡ ΔΗΜΗΤΡΑ ΜΑΝΩΛΕΣΟΥ — ΤΖΑΚΟΥ, θυγατέρα τοῦ Βησσανιώτη Μενέλαου Τζάκου καὶ γυναῖκα τοῦ Νίκου Μανωλέσου.

Φθόνησε ὁ χάρος τὴν εὐτυχία της καὶ τὴν «κούρσεψε» καταμεσὶς στὸ πέλαγος παίρνοντας ἀντάμα καὶ τὰ δυό της βλαστάρια, τὴν Πόπη καὶ τὸ ἀβάπτιστο

Σκοτώθηκαν καὶ οἱ τρεῖς ἀπὸ ἔκκρηξι στὸ καράβι ὅπου δούλευε ὁ σύζυγος καὶ πατέρας. Δύστυχε ἄντρα καὶ πατέρα! Τὶ νὰ σοῦ πῆ ὁ καθένας; Δὲν ὑπάρχει βάλσαμο παρηγοριᾶς γιὰ τὴν καρδιά Ὑπάρχει ὁ πόνος γιὰ σένα καὶ γιὰ ὅλους σας ποὺ χάσατε τοὺς ἀγαπημένους σας. Αὐτὸς καὶ μόνον. Κοντὰ σ' αὐτοὺς καὶ ἡ δική μας λύπη, ἀνθρώπινη, συμπατριωτική. Σκέψι παρηγοριᾶς μονάχα, ὅτι θὰ βροῦνε κοντὰ στὸ Θεὸ τὴ θέσι ποὺ ταιριάζει στοὺς ἀδικοχαμένους.

ΗΛΙΑΣ ΦΟΥΚΗΣ

Τὸ καμάρι τοῦ Θανάση Φούκη δὲν ζεῖ πιά. Ἀπὸ τὴ Γερμανία, ποὺ πῆγε νὰ δουλέψη τὸν ἔφεραν δίχως ζωή. Μπροστὰ στὸ νεκροκρέββατό του σπάραζε ἡ τραγικὴ μάνα σχίζωντας τὶς σάρκες τοῦ προσώπου της καὶ ξερριζώνοντας τὰ μαλλιά της. Ἀβάσταχτος ὁ πόνος γιὰ τὸν ἀδικοσκοτωμένο γυιὸ Μοιριολόϊ ποὺ συντριβη τὴ καρδιὰ καὶ γουργιατὸ ποὺ κάνει τὰ πουλιὰ νὰ σταματοῦν τὸ πέταγμά τους. Ἀκόμα κι' ὁ ἀγέρας σταματάει τὴν κίνησί του. Βουβὰ τὰ πάντα γιὰ ν' ἀκουστῆ ὁ θρῆνος γιὰ νὰ πλακώση τὶς ψυχές, γιὰ ν' ἀναβλύσουν τὰ δάκρυα, πικρὰ - φαρμακωμένα. Στὸ μνῆμα τοῦ παλληκαριοῦ, ψιλὸ, λιγνὸ καὶ ντελικάτο θὰ φυτρώση τὸ κυπαρίσσι γιὰ ν' ἀγναντεύη ἀπ' ἐκεῖ ἡ δόλια του ψυχὴ τὴν ὁμορφιὰ ποὺ νὰ χαρῆ δὲν μπόρεσε τὸ παλληκάρι. Ἡ λύπη μας μεγάλη, μὰ δὲν μπορεῖ ἀλλοιῶς νὰ ἐκφραστῆ. Τὸ Βησσανιώτικο χῶμα ἂς εἶναι ἀνάλαφρο πάνω στὸ κορμὶ τοῦ παλληκαριοῦ.

⁂

ΔΙΠΛΗ ΚΗΔΕΙΑ

Πέθανε στὴν Βήσσανη ἡ ἐκ Κ. Μερόπης ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ (97 χρόνων). Τὴν πῆγαν στὸν Ἅϊ - Γιώργη νεκροντυμένη μὲ τ

Ἀπὸ τὴν Πανηπειρωτικὴ

ΕΚΦΡΑΣΙΣ ΒΑΘΥΤΑΤΗΣ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΕΩΣ

Πρὸς τοὺς Ἀποδήμους

Ἡ Πανηπειρωτικὴ Συνομοσπονδία Ἑλλάδος ἐκφράζει βαθύτατη ἱκανοποίησι διότι οἱ ἀπόδημοι Ἠπειρῶτες ἔσπευσαν καὶ ἐφέτος νὰ ἐπισκεφθοῦν ὁμαδικὰ τὴν γενέτειρά καὶ προπαντὸς τὰ χωριά τους καὶ τὰ πατροπαράδοτα πανηγύρια τους. Τοὺς δόθηκε ἔτσι ἡ εὐκαιρία νὰ ἀναβαπτισθοῦν στὰ νάματα τῶν ὡραίων ἠπειρωτικῶν παραδόσεων καὶ ἀπαραμίλλων ἠθῶν καὶ ἐθίμων τοῦ τόπου μας. Συνετέλεσαν ἀκόμα μὲ τὴν παρουσία τους στὸ νὰ γεμίσουν ἔστω καὶ πρόσκαιρα οἱ ροῦγες καὶ τὰ σοκκάκια τῶν ἠπειρωτικῶν πόλεων καὶ χωριῶν μὲ ξενητεμένους πατριῶτες κάθε ἡλικίας καὶ πρὸ παντὸς μὲ νέους ποὺ τόσο ἔλειψαν μεταπολεμικὰ ἀπὸ τὴν ἠπειρωτικὴ ὕπαιθρο.

Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ἡ ἀθρόα αὐτὴ μετακίνησι τῶν ξενητεμένων συμπατριωτῶν μας πρὸς τὶς πατροπαράδοτες καὶ τιμημένες ἑστίες τους, ἡ πολλαπλῶς εὐεργετική, θὰ συνεχισθῆ καὶ στὸ μέλλον μὲ μεγαλύτερη μάλιστα συμμετοχή.

Διὰ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Πανηπειρωτικῆς Συνομοσπονδίας Ἑλλάδος

Ὁ Πρόεδρος
ΕΛΕΥΘ. ΜΑΝΤΖΙΚΑΣ
Ὁ Ἀντιπρόεδρος
ΔΗΜΗΤΡ. ΔΑΒΑΛΑΣ
Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΚΟΡΤΣΟΣ

ΟΙ ΖΙΑΡΑΒΙΝΙΩΤΕΣ

Στοὺς Ἁγιοὺς

Μεγάλη ἐπιτυχία σημείωσε καὶ ἐφέτος τὸ πανηγῦρι τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς τῆς κοινότητος Λίμνης Πωγωνίου τὴν διοργάνωσι τοῦ ὁποίου ἔχει ἀναλάβει ἡ Διοίκησι τῆς Ἀδελφότητος σὲ συνεργασία μετὰ τῆς κοινότητος καὶ τὸ ὁποῖο γίνεται εἰς τὴν μαγευτικὴ τοποθεσία Ἁγιοὺς ποὺ τὴν πλαισιώνουν βαθύσκια πλατάνια καὶ δροσερὲς πηγὲς μὲ γάργαρα καὶ κρύα νερὰ ὅπου εὑρίσκεται καὶ τὸ ὁμώνυμο ἐξωκλήσι.

Συνεργεία καὶ ὑπηρετικὸ προσωπικὸ ὑπὸ τὴν παρακολούθησι τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ προέδρου τῆς ἀδελφότητος ἦταν ἀπὸ τὸ πρωΐ ἐπὶ τόπου γιὰ τὴν προετοιμασία τῶν ἐδεσμάτων καὶ ἐν τῷ μεταξὺ πλῆθη προσκυνητῶν συνέρρεαν εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἀπὸ τὰ γύρω χωριά.

Μετὰ τὴν Θεία Λειτουργία μετέβησαν ἅπαντες εἰς τὴν προκαθωρισμένη μαγευτικὴ τοποθεσία ὅπου ἦτο στρωμένο τὸ τραπέζι. Ἐτελέσθη ἁγιασμὸς ἀπὸ τὸν αἰδεσιμότατο Ἱερέα Χρῆστο Κυρίτση καὶ ἐν συνεχείᾳ ἀπὸ νέες καὶ νέους σερβιρίστηκαν τὰ πατροπαράδοτα φαγητὰ γιαχνί καὶ πιλάφι καλομαγειρεμένο μὲ κρέας.

Πρὶν εὐλογήσῃ ὁ ἱερέας, ὁ Πρόεδρος κ. Παπαβασιλείου Βασίλειος προσεφώνησε τοὺς προσκεκλειμένους εἰπὼν τὰ κάτωθι:

Ἀγαπητοὶ χωριανοί, κοντοχωριανοὶ καὶ φίλοι τοῦ χωριοῦ μας. Μεγάλη εἶναι ἡ συγκίνησι καὶ ἡ χαρὰ ἀπὸ τὴν ὁποία κατεχόμεθα αὐτὴ τὴ στιγμὴ ἐμεῖς τὰ ξενητεμένα παιδιὰ τῆς Λίμνης εὑρισκόμενοι μεταξὺ τῶν ἀγαπητῶν συγχωριανῶν μας καὶ φίλων μας στὸ σημερινὸ λαμπροπανηγύρι τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς ὅπου πρὶν ἀπὸ 36 χρόνια κατεστράφη στὸν πόλεμο τοῦ '40 ἀπὸ βομβαρδισμὸ καὶ στὴν ἴδια θέσι ἀνηγέρθη ὁ ἤδη ὑπάρχων ναὸς δαπάναις τοῦ ἀποβιώσαντος συγχωριανοῦ μας Δημ. Νικολαΐδη, αἰωνία του ἡ μνήμη.

Εἶναι δικαιολογημένα τὰ συναισθήματά μας διότι ὅλα τὰ ἀπόδημα παιδιὰ τῆς Λίμνης, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ἐπὶ χρόνια διαβιοῦν μακριὰ ἀπὸ τὸ ἀγαπημένο τους χωριό, πῶς θὰ μπορέσουν νὰ ἔλθουν ἔστω καὶ γιὰ λίγες ἡμέρες στὰ ἅγια αὐτὰ χώματα ποὺ οἱ περισσότεροι ἀπὸ ἐμᾶς εἴδαμε τὸ πρῶτο φῶς τῆς ἡμέρας καὶ πήραμε τὰ πρώτα διδάγματα καὶ μάθαμε νὰ ἀγαποῦμε καὶ νὰ ἀγαπούμεθα, καὶ νὰ θυσιαζόμεθα γιὰ τὴν ἔνδοξη πατρίδα μας τὴν Ἑλλάδα;

Ἀλλὰ ἂν ἐμεῖς ἀγαπητοὶ συγχωριανοὶ ποὺ ἠγούμεθα στὶς ἀδελφότητες καὶ ὅλες οἱ Ἠπειρωτικὲς Ὀργανώσεις δὲν κρατήσωμε γερὰ τὴ σκυτάλη τῆς λατρείας πρὸς τὰ χωριά μας, δὲν θὰ ἔχει καμία ἀξία ἐὰν τὴ σκυτάλη αὐτὴ δὲν τὴν μεταβιβάσωμε καὶ νὰ τὴν κρατήσουν γερὰ στὰ χέρια τους τὰ παιδιά μας τὰ βλαστάρια αὐτὰ τοῦ χωριοῦ μας καὶ γενικώτερα τῆς Ἠπείρου ποὺ τὴν τιμοῦν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος στὸ ἐμπόριο στὶς τέχνες καὶ στὰ γράμματα.

Σὲ σᾶς λοιπὸν νέοι καὶ νέες τοῦ χωριοῦ μας ἀνήκει τὸ μέλλον σὲ σᾶς ἀπευθύνω τὴν πατρικὴ μου σύστασι, νὰ ἀγαπᾶτε τὴν τίμια ἐργασία, νὰ ἀγαπᾶτε τοὺς γονεῖς σας ν' ἀγαπᾶτε τὴν ἑλλάδα.

Πρὶν κλείσω τὸν χαιρετισμὸ μου θὰ ἦταν γιὰ μενα μεγάλη παραλείψη νὰ μὴν ἀπευθύνω ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς σημερινῆς μας πανηγύρεως τὰς θερμὰς εὐχαριστίας τῆς ἀδελφότητος πρὸς ὅλους ὅσους προσέφεραν τὰ σφαχτὰ καὶ ἄλλα ὑλικὰ ποὺ χρειάστηκαν γιὰ τὴν παρασκευὴ τῶν φαγητῶν καὶ πρὸς ὅλους τοὺς χωριανοὺς ποὺ προσέφεραν τίς ὑπηρεσίες τους γιὰ τὴν διοργάνωσι τοῦ πανηγυριοῦ μας. Ἰδιαιτέρως δὲ ὅλες τὶς νυκοκυρὲς τοῦ χωριοῦ μας ποὺ προσέφεραν τὶς ὑπηρεσίες τους γιὰ τὴν καλὴ παρασκευὴ τῶν φαγητῶν καὶ ἰδιαιτέρως τὴν ἀρχιμαγείρισσα γιὰ τὰ τόσα νόστιμα φαγητά της.

Εὐχαριστῶ καὶ ὅλους τοὺς ξένους ποὺ τίμησαν τὸ πανηγύρι μας καὶ τοὺς εὐχόμεθα καὶ στὰ δικά τους.

Σᾶς εὔχομαι καλὴ ὄρεξι καὶ καλὴ διασκέδασι.

Μετὰ τὸ φαγητὸ ἐπιτροπὴ μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν πρόεδρο κ. Παπαβασιλείου περιέφερε δίσκον μεταξὺ τῶν συνδαιτυμόνων συγκεντρώσασα περὶ τὶς 32.000 δραχ. προϊὸν τὸ ὁποῖον προορίζεται γιὰ τὶς ἀνάγκες τῆς κοινότητος Λίμνης. Ἐπηκολούθησε μεγάλος χορὸς ποὺ τὸ προβάδισμα εἶχαν τὰ μάτια καὶ ὅλοι καμαρώναμε ποὺ μὲ τόσο ἐνθουσιασμὸ γλεντοῦν μὲ τὰ ἔθιμα τὰ Ἠπειρώτικα.

Τὸ γλέντι μετεφέρθη στὸ χωριὸ καὶ συνεχίσθηκε μὲ ἐνθουσιασμὸ στὴν πλατεία μέχρι τῆς 3ης πρωϊνῆς. Ἀξίζει κάθε ἔπαινος εἰς ὅλους ὅσους συνετέλεσαν στὴ λαμπρὴ αὐτὴ ἐπιτυχία καὶ εὐχόμεθα καὶ τοῦ χρόνου καλύτερα.

Β.Π.

Βρήκαμε

ΚΡΑΣΙ ΖΙΤΣΑΣ

Στὶς Σπέτσες

Ποιὸς τὸ περίμενε! Κι' ὅμως βρήκαμε κρασὶ Ζίτσας, ἐμφιαλομένο βέβαια, στὶς Σπέτσες.

Στὸ γνωστὸ νησὶ τοῦ Σαρωνικοῦ ποὺ γεμίζει μὲ χιλιάδες τουρίστες τὸ καλοκαίρι, Ἕλληνες καὶ ξένους, ἕνας δραστήριος Ἠπειρώτης ἐπιχειρηματίας ὁ Νίκος Γρίβας μαζὶ μὲ τὸν Σπετσιώτη Γιάννη Ἀλιφαρμάκη ἐξημιούργησαν ἕνα κέντρο ἀληθινὸ κόσμημα, τὸ «ΣΥΝΤΡΙΒΑΝΙ» ὅπου ἐκτὸς ἀπὸ τὴν περίφημη «πίτσα» σὲ ὅλες τὶς παραλλαγές της, προσφέρουν καὶ τόσα ἄλλα ἐδέσματα μὲ συντροφιὰ ὅλα τὰ ἑλληνικὰ κρασιά. Δὲν μποροῦσε βέβαια, Ἠπειρώτης, ν' ἀπαραλείψῃ καὶ τὸ κρασὶ Ζίτσας. Καὶ προφανῶς ἕνα ἀπὸ τὰ λίγα κέντρα σ' ὁλόκληρη τὴν Ἀττικὴ ὅπου ὁ Ἠπειρώτης βρίσκει καὶ ἀπολαμβάνει τὸ γλυκόπιοτο —σαμπανιζὲ— κρασὶ τῆς Ζίτσας.

Εὖγε τους.

ΤΟ ΒΗΣΣΑΝΙΩΤΙΚΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ

Γράφει ὁ ΠΑΝΑΓ. ΚΟΝΤΗΣ

«Φεύγομε μὲ τὶς καλύτερες ἐντυπώσεις. Εὐχόμαστε νὰ τὸ συνεχίσετε ἔτσι, τόσο παραδοσιακό, τόσο φυσικό, αὐθόρμητο, γραφικὸ καὶ νὰ κάνετε τὸ πᾶν γιὰ τὴν καλύτερη κάθε χρόνο ὀργάνωση του. Τὸ πανηγύρι, τὸ πανηγύρι σας στὴ Βήσσανη, ἀνήκει πιὰ στὰ ἀντιπροσωπευτικὰ καλὰ πανηγύρια τοῦ παλιοῦ καλοῦ καιροῦ καὶ γιὰ τὴ Βήσσανή σας, θὰ 'ναι πάντοτε μιὰ ἀπὸ τὶς καλύτερες ἐτήσιες ἐκδηλώσεις, γιὰ τὴν μαρτυρία τῆς ἀξίας ποὺ εἶχε ἄλλοτε στὸν Πωγωνησιακὸ χῶρο, ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὴ σημερινή της πραγματικότητα».

Χρόνια εἶχε νὰ σύρει τὸ χορὸ στὸ χοροστάσι τῆς Βήσσανης

Οἱ παραπάνω γραμμὲς δὲν εἶναι παρὰ ἡ γνώμη φίλων μου καλεσμένων γιὰ πρώτη φορὰ στὸ πανηγύρι τῆς Βήσσανης. Ὅταν τοὺς καλοῦσα στὸ πανηγύρι μας ἤμουν ἐπιφυλακτικὸς Ἐπιθυμία μου ἦταν χωρὶς ἰδιαίτερες εἰσαγωγὲς ποὺ δημιουργοῦν τὴν προκατάληψη νὰ τοὺς φέρω κοντὰ στὴν Βήσσανη τὴ μέρα τῆς Παναγιᾶς τὴν πιὸ ὄμορφη μέρα της, γιὰ νὰ τὴν γνωρίσουν μόνοι τους καὶ νὰ μᾶς ποῦν τὶς ἐντυπώσεις τους.

Σὰν Βησσανιώτης δοκίμασα μεγάλη χαρὰ καὶ περηφάνεια γιὰ τὸν χαρακτηρισμὸ τοῦ πανηγυριοῦ μας ποὺ τὸν βρίσκω ἀρκετὰ ἀντικειμενικό.

Γιατὶ πράγματι καὶ τὸ φετεινὸ μας πανηγύρι, τὸ πανηγύρι τοῦ 1976 ἦταν καθαρὰ ἕνα πετυχημένο Βησσανιώτικο πανηγύρι, στὸ σύνολό του. Ὅσοι ἀπὸ τοὺς ξενητεμένους Βησσανιῶτες μπόρεσαν ἦρθαν καὶ φέτος στὸ χωριό.

Ἔτσι τὰ αὐγουστιάτικα πρωϊνὰ καὶ ἀπογευματινὰ στὴ Βήσσανη θύμιζαν κάτι ἀπὸ τοὺς παλιότερους καιροὺς της, τόσο γιὰ τὴν κίνηση στοὺς δρόμους ὅσο καὶ γιὰ τὸ θόρυβο καὶ τὴ ζωντάνια στὸν πλάτανο καὶ τὸ χοροστάσι, μὲ μόνη διαφορὰ πάντοτε τὰ πολλὰ αὐτοκίνητα ποὺ γεμίζουν τὴν πλατεία τῆς ἐκκλησιᾶς κάθε χρόνο καὶ περισσότερο καὶ τοὺς νέους ἀνθρώπους ποὺ δὲν δένονται πιὰ μεταξύ τους μὲ παιδικὲς ἐπιζήσεις καὶ ἀναμνήσεις στὸν Βησσανιώτικο χῶρο, ὅπως ἐμεῖς παλιότερα. Πρόκειται γιὰ τὴ γενιὰ ποὺ δὲν γεννήθηκε στὴ Βήσσανη ἀλλὰ ποὺ μὲ ἀγάπη τὴν ἐπισκέπτεται γιατὶ ἐδῶ βρίσκει τὶς ρίζες της, γιατὶ ἐδῶ τὴν τραβᾶ ἡ προγονικὴ καταγωγή της.

Τὸ πούλμαν τῆς ἀδελφότητος ἀπὸ τὴν Ἀθήνα τὴν παραμονὴ τῆς Παναγιᾶς μὲ τοὺς πανηγυριστὲς ἔδωσε καὶ φέτος ξεχωριστὸ τόνο στὴν ὅλη εἰκόνα τοῦ πανηγυριοῦ.

Ὁ χορὸς ἦταν τριήμερος.

Ἄρχισε τὸ βράδυ τῆς παραμονῆς καὶ συνεχίστηκε ὡς τὰ χαράματα τῆς 17ης Αὐγούστου.

Οἱ πολλὲς δίπλες τοῦ χοροῦ στὸ χοροστάσι κι' ὁ φωτισμένος πλάτανος καὶ τὸ χοροστάσι ἀπὸ τοὺς ἐγκαταστημένους στὸ ρολόι τοῦ Ζωΐτση, τροβολεῖς καὶ τὸν γραφικὸ φωτιστικὸ στύλο ποὺ δώρησε ὁ Ἀναστασιάδης, ἔδιναν ἀφάνταστα ἐντυπωσιακὴ εἰκόνα στὴ Βήσσανη τόσο ἀνήμερα ὅσο καὶ τὴ δεύτερη μέρα τῆς Παναγιᾶς.

Πολλοὶ οἱ χορευτὲς καὶ οἱ χοροί, ποὺ ἄλλοι κρατοῦσαν κανονικὸ χρόνο καὶ ἄλλοι περισσότερο ἀπ' ὅσο θά 'πρεπε νὰ κρατάη ἕνας χορὸς στὸ πανηγύρι, μὲ ἀποτέλεσμα πολλοὶ ξενητεμένοι νὰ μὴ βροῦν σειρὰ γιὰ νὰ χορέψουν.

Γιὰ τρεῖς βραδιὲς τὸ κλαρίνο, μὲ τοὺς μακρόσυρτους ἠπειρώτικους ἤχους καὶ τὰ χαρούμενα πωγωνήσια γυρίσματα σκόρπισε καὶ φέτος πάνω ἀπὸ τὴ Βήσσανη μας κι' ὡς τὶς ράχες της πέρα τὴ χαρὰ τοῦ μεγάλου, τοῦ ὡραίου καὶ παραδοσιακοῦ πωγωνησιακοῦ πανηγυριοῦ της.

Καὶ διοέγγονα... ἀλλὰ κι' ὁ χορὸς λεβέντικος ἀπ' τὸν Χριστόφοοο

Τοῦ πανηγυριοῦ ποὺ ἔχομε χρέος ὅλοι, νὰ τὸ βοηθήσωμε νὰ συνεχισθῆ τὸ ἴδιο παραδοσιακό, καθαρὰ πωγωνήσιο καὶ πρὶν ἀπ' ὅλα ὀργανωμένο ὅπως τοῦ ἀξίζει.

ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΗ ΗΛΙΑ ΣΤΟ ΤΕΡΙΑΧΙ

Γράφει ὁ ΝΙΚ. ΛΩΛΗΣ

Κάθε χρόνο τέτοια ἐποχή, στὶς 20 Ἰουλίου, στὸ Τεριάχι ἀνοίγουν τὰ κλεισμένα σπίτια καὶ οἱ δρόμοι γεμίζουν ἀπὸ φωνὲς καὶ χωρατά, ὅπως τὰ παληὰ τὰ χρόνια. Εἶναι οἱ ξενητεμένοι Τεριαχῖτες ποὺ ἔρχονται οἰκογενειακῶς γιὰ νὰ προσκυνήσουν στὴν προγονικὴ ἑστία καὶ στὸ ἐξωκλήσι τοῦ Προφήτη Ἠλία, προστάτου Ἁγίου τοῦ χωριοῦ μας, τὴν ἡμέρα ποὺ ἡ ἐκκλησία μας γιορτάζει τὴ Μνήμη Του.

Ὅμως κάθε χρόνο ὅλο καὶ κάποιος λείπει ἀπὸ τοὺς παλαιότερους, ὅπως ἐφέτος ποὺ μᾶς ἔλλειψε ἡ Σοφία Γιώτη, πεθαίνοντας στὴν Ἀθήνα τρεῖς μέρες πρὶν Δύσκολο νὰ πανηγυρίσης καὶ νὰ διασκεδάσης ἔπειτα ἀπὸ αὐτὸ ποὺ συνέβηκε στὴν οἰκογένεια τοῦ καλοῦ μας συγχωριανοῦ Βασίλη Γιώτη, ποὺ ἦταν καὶ εἶναι ὁ προστάτης τῶν ἐν Ἀμερικῇ συγχωριανῶν μας, ἀπὸ τοὺς μεγάλους εὐεργέτες τοῦ χωριοῦ μας. Καὶ ἡ Σοφία ἦταν πρόσχαρη σύντροφός του, ἡ ἀνοιχτόκαρδη ἀρχόντισσα τοῦ Τεριαχιοῦ. Ἂς εἶναι αἰωνία ἡ μνήμη της.

Ὅπως ὅμως οἱ ἡλικιωμένοι βαδίζουν πρὸς τὴν αἰωνιότητα, οἱ νέοι ἐμφανίζονται στὴ ζωή, γιὰ νὰ ἀκολουθήσουν καὶ αὐτοὶ τὸ δρόμο τους, γεμᾶτον ἀπὸ χαρὲς καὶ λῦπες. Θέλουν νὰ χαροῦν τὴ ζωὴ καὶ τὴν χαίρονται. Τῶν νέων ἦταν ἐφέτος τὸ Πανηγύρι τοῦ Προφήτη Ἠλία τοῦ Τεριαχιοῦ. Ἦταν ἀρκετοί, ἀγόρια καὶ κορίτσια, ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, τὰ Γιάννινα καὶ ἀπὸ ἄλλα μέρη, ἄλλοι φτασμένοι ἐπιστήμονες καὶ ἄλλοι φοιτηταί, ποὺ ἦρθαν στὸ Τεριάχι τὴ μέρα αὐτὴ γιὰ νὰ γλεντήσουν καὶ γλέντησαν.

Τὸ πρωϊ στὸ ἐξωκκλήσι τοῦ Προφήτη Ἠλία καὶ τὸ βράδυ στὴν πλατεῖα τοῦ χωριοῦ, στὸ χοροστάσι ποὺ ἔγινε μὲ δωρεὰ τοῦ Βασίλη καὶ τῆς Σοφίας Γιώτη, τίμησαν τὴ μνήμη της, μὲ ἑνὸς λεπτοῦ σιγή, καὶ ἀξιοποίησαν τὴ δωρεά της, χρησιμοποιώντας τὸ χοροστάσι γιὰ τὸ σκοπὸ ποὺ ἔγινε, γιὰ τὸ χορό. Χόρεψαν μὲ κέφι καὶ ἐνθουσιασμό, μέσα σ' ἕνα ἐντελῶς οἰκογενειακὸ περιβάλλον, ἀφοῦ γιὰ τὸ λόγο ποὺ ἀναφέραμε, οἱ ξενοχωρῖτες δὲν εχαν ἔλθει. Οἱ παλαιότεροι βλέποντας τὴ νεολαία νὰ διασκεδάζη ἐνθουσιάστηκαν, ἄρχισαν νὰ μιλοῦν γιὰ τὸ «νέο αἷμα» ποὺ ἀναζωογονεῖ τὸ χωριό μας. Καὶ δὲν ἔχουν ἄδικο. Ὅταν στὴν ἐποχή μας στὰ πέρατα τῆς Ἑλλάδος, στὰ ἑλληνοαλβανικὰ σύνορα ὅπου βρίσκεται τὸ Τεριάχι, νέοι ἀρχιτέκτονες καὶ μηχανικοί, γιατροὶ καὶ δικηγόροι, δάσκαλοι καὶ καθηγητές, παιδιὰ τοῦ γυμνασίου καὶ σχολειαρόπαιδα ἔρχωνται νὰ χορέψουν τοὺς προγονικοὺς χορούς, νὰ τραγουδήσουν τὰ παληὰ τραγούδια καὶ νὰ προσκυνήσουν τοὺς προγονικοὺς θεούς, δὲν μπορεῖ παρὰ ὁ τόπος αὐτὸς νὰ πάει μπροστά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Β. ΛΩΛΗΣ

ΤΗΣ "ΠΑΛΗΟΥΡΗΣ,, ΣΤΟ ΛΑΧΑΝΟΚΑΣΤΡΟ

Ἐφέτος βρεθήκαμε, ὕστερα εἶν' ἡ ἀλήθεια ἀπὸ πολὺ καιρὸ στὸ Λαχανόκαστρο γιὰ τὸ πανηγύρι τῆς Παληουρῆς. Καὶ εἶναι καὶ πάλι ἀλήθεια πὼς βουρκώσαμε ἀπὸ συγκίνησι. Τὸ Λαχανόκαστρο δὲν ἔχασε τίποτα ἀπὸ τὴ παλιώτικη ὄψι του. Τὸ μόνο ποὺ τ' ἄλλαξαν τ' ὄνομά του καὶ τὸ κάναν Ὡραιόκαστρο. Τοῦτο τ' ὄνομα του τὸ ἀποδεχθήκαμε ἀδιαμαρτύρητα γιατὶ ὄντως εἶναι Ὡραῖο τὸ Λαχανόκαστρο (γιὰ μᾶς ἔτσι ἔμεινε). Ἐκεῖ πρωτακούσαμε τὸ γλυκο κελαΐδημα τοῦ ἀηδονιοῦ, βαθιὰ χαράματα καὶ τὴν ὥρα ποὺ βάζαμε τὶς καλάθες στὰ περάσματα τοῦ Γάργαρου Γορμοῦ μὲ τὴν ἐλπίδα νἄχαμε στὸ μεσημεριανὸ μας καὶ κάνα ποταμίσιο ψαράκι πράγμα ποὺ πολλὲς φορὲς τὸ πετυχαίναμε κι' ἂν δὲν ἦταν πέστροφες θὰ ἦταν Μυλωνάδες καὶ Μαρίτσια. Τούτη τὴ χρονιὰ οὔτε τ' ἀηδόνι ἀκούσαμε οὔτε καὶ ψάρια φάγαμε. Βλέπετε τὸ πέρασμα τῆς πρώτης νηότης δὲν μᾶς ἐπέτρεψε νὰ βρεθοῦμε στὸ Γορμὸ πρὶν ὁ ἥλιος βγῆ. Ἀπολαύσαμε ὅμως τὴ δροσιὰ καὶ τὴ γλύκα ποὔχανε τὰ σῦκα γύρω στὶς 7 τὸ πρωΐ καὶ τὶς πρῶτες ρόγες ἀπὸ τ' ἀμπέλια. Στὴν ἐκκλησιὰ ἀμέτρητος ὁ κόσμος τῶν πανηγυριωτῶν καὶ στὸ χορὸ κεφάτο τὸ γλέντι. Οἱ βιολιτζίδες «τὸ βαρούσανε» μερακλίδικα καὶ οἱ χορευτὲς ἔδιναν ὅ,τι παραπάνω μποροῦσαν., Μὴ ξεχνᾶτε ὅτι μὲ τὸ πανηγύρι τῆς Παληουρῆς στὸ Λαχανόκαστρο κλείνει καὶ ὁ κύκλος τῶν καλοκαιριάτικων πανηγυριῶν καὶ εἶναι πολλοὶ ἐκεῖνοι ποὺ μετὰ τὸ πανηγύρι τοῦ Λαχανόκαστρου ἀποφασίζουν νὰ τελειώσουν τὶς διακοπές τους. Ἐκτὸς βέβαια ἀπὸ τοὺς κυνηγοὺς ποὺ τέτοια ἐποχὴ ...τὶς ἀρχίζουν. Αὐτὸ γινότανε ἀπὸ παληὰ καὶ ὄχι μόνο γιὰ τοὺς Λαχανοκαστρῖτες, ἀλλὰ καὶ γιὰ πολλοὺς κοντινοχωριανούς. Παιδιὰ ἐμεῖς τότε ξέραμε πὼς τὸ πανηγύρι στὸ Λαχανόκαστρο ἦταν ὁ τελευταῖος σταθμὸς τῆς ξεγνοιασιᾶς. Ὕστερα ἀπ' αὐτὸ ἄρχιζε ἡ μελαγχολία τῆς ἐπιστροφῆς καὶ ἡ σκέψι τοῦ θρανίου καὶ τοῦ μαυροπίνακα ποὺ ὅπως νὰ τὸ κάνουμε ... μαῦρα ἦταν. Μᾶς ἱκανοποιοῦσε ὅμως ὅτι στὸ Λαχανόκαστρο περνούσαμε πάντα ὡραῖα, ὅπως ἔγινε καὶ φέτος μὲ παρεα τοὺς ντόπιους Λαχανάτες καὶ τοὺς ξενητιῶτες ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, τὴ Θεσ)νίκη (οἱ πιὸ πολλοί), τὰ Γιάννενα (ποῦναι κοντὰ) καὶ ἄλλες πόλεις, ὅπως ἐπίσης καὶ μὲ τὴν παρουσία τῶν τελευταίων καλοκαιριάτικων παραθεριστῶν τῶν τριγύρω χωριῶν.

ΓΙΑ ΤΑ ΦΡΑΣΤΑΝΑ

Μὲ ἀγάπη

Ἡ ἀγάπη μας γιὰ τὰ Φραστανὰ ξεκινάει ἀπὸ πολὺ παληά, ἀπὸ τότε ποὺ μαθητούδια, πηγαίναμε ἐκδρομὲς στὶς πανέμορφες τοποθεσίες τοῦ χωριοῦ, μὰ τὴν ἴδια ἀγάπη εἴχαμε δεχτῆ καὶ δεχόμαστε ἀπὸ τοὺς συμπατριῶτες μας Φραστανῖτες. Αὐτὴ ἡ ἀγάπη καὶ συμπαράστασί τους στὸν ἀγῶνα ποὺ δίνουμε γιὰ τὴν διατήρηση τῶν χωριῶν μας, μᾶς προκαλεῖ ἰδιαίτερη συγκίνησι. Μιὰ συγκίνησι ποὺ διατηρήσαμε καὶ στὸ χαρούμενο καὶ πέρα γιὰ πέρα Φραστανίτικο πανηγύρι ποὺ ἔγινε στὶς 29 Αὐγούστου πρὸς τιμὴν τ' Ἅγι-Γιάννη. Πλῆθος οἱ προσκηνυτὲς γιὰ τὸν Ἅγιο καὶ πλῆθος οἱ πανηγυρισμές του. Ἀκόμα δὲν εἶχε ἀρχίσει ἡ φυγὴ γιὰ τὴν ἐπιστροφὴ κι' ἔτσι μαζὶ μὲ τοὺς ντόπιους Φραστανίτες γλέντησαν χόρεψαν καὶ τραγούδησαν πολλοὶ κοντοχωρῖτες καὶ πολλοὶ παραθεριστὲς ἀπὸ τὴν Ἀθήνα καὶ ἀπὸ τὶς ἄλλες πόλεις, μὰ οἱ περισσότεροι ἀπὸ τὴν Θεσ)νίκη ὅπου ἡ Ἀδελφότης των ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν ἑνὸς ἀρίστου Διοικητικοῦ Συμβουλίου παρουσιάζει ἐξαιρετικὴ δραστηριότητα σὲ τέτοιο βαθμὸ ποὺ ν' ἀποτελῆ παράδειγμα γιὰ μίμηση. Εὖγε τους.

Στὴ Φραστανίτικη Ἀδελφότητα τῆς Θεσ)κης ὀφείλεται ἐξ ἄλλου καὶ τὸ «ραντεβοῦ» μὲ τοὺς Φραστανῖτες τῆς Ἀθήνας ποὺ πραγματοποιήθηκε τὸν Μάϊο στὴ Στυλίδα καὶ γιὰ τὸ ὁποῖο ραντεβοῦ εἴχαμε γράψει ἀναλυτικὰ στὸ περασμένο φύλλο τῆς ἐφημερίδος καὶ ποὺ εἴμαστε βέβαιοι ὅτι θὰ ξαναγράψωμε, πρώτα ὁ θεός, γιὰ τὸ καινούργιο τους ραντεβοῦ τοῦ ἑπόμενου χρόνου γιατὶ πιστεύουμε κι' ἐμεῖς πὼς θὰ γίνῃ «Φραστανίτικο ἔθιμο» τῶν ξενητεμένων παιδιῶν τῶν Φραστανιτῶν.

Ἂς θυμηθοῦμε ὅμως γιὰ λίγο τὸ Φραστανίτικο γλέντι τοῦ πανηγυριοῦ γιὰ τὸ ὁποῖο μιλήσαμε πιὸ πάνω καὶ τοῦτο γιὰ νὰ τονίσωμε ἀκόμη μιὰ φορὰ τὴν ἀνάγκη νὰ παρευρίσκονται σ' ὅλα τὰ πανηγύρια μας ὅσοι πιὸ πολλοὶ μποροῦνε κι' ἀπὸ τὰ τριγύρω χωριά. Δίνεται ἔτσι ἡ εὐκαιρία νὰ γνωριστοῦνε ὅλοι οἱ συμπατριῶτες καὶ συγχρόνως, διατηρῶντας τὰ τοπικὰ μας ἔθιμα, νὰ διασκεδάσωμε μὲ τὴν καρδιὰ μας, ὅπως στὸ Φραστανίτικο φετεινὸ πανηγύρι τ' Ἁ-ϊ Γιαννιοῦ.

ΚΤΙΣΜΑΤΙΝΑ

Μοῦτυχε νὰ περάσω τὶς μέρες τοῦ καλοκαιριοῦ σὲ πολλὰ χωριὰ τοῦ Πωγωνίου. Ὁλοῦθε ἔβλεπες γιορτὲς χαρούμενες κι' ἄκουγες τραγούδια εὔμορφα — μὰ στ' ἀλήθεια εὔμορφα.

Στὸ χωριὸ μου ὅμως ἔγινε ἐφέτος γλέντι ποὺ δὲν περιγράφεται ἀπὸ λέξεις γραμμένες σ' ἕνα ἄψυχο χαρτί. Γλέντι ποὺ ἄρχισε τὸ Σάββατο τὸ βράδυ 14 Αὐγούστου καὶ τελείωσε τὶν Τρίτη τὸ πρωΐ μὲ τοὺς Κτισματιῶτες ἀκούραστους. Τὴν ἡμέρα τῆς Παναγιᾶς καὶ μετὰ τὴν ἐκκλησιὰ κορίτσια ντυμένα μὲ τὶς ὄμορφες στολὲς — τὶς Δεροπολίτικες — μοίραζαν τὸ πατροπαράδοτο λουκουμάκι μὲ ἕνα κλωνάρι βασιλικὸ ποὺ σοῦ θύμιζε Πέπελη (καὶ ποιός δὲν θυμᾶται τὸ ὀνομαστὸ πανηγύρι στὸ Μοναστήρι τῆς Πέπελης ποὺ ἐφέτος οἱ Ἀλβανοὶ τὸ ἔκαναν μὲ δικ ότους τρόπο!). Μετὰ ὅλοι οἱ καλεσμένοι μας καὶ οἱ χωριανοὶ στρώθηκαν στὸ τραπέζι, ἔφαγαν ἔπιαν καὶ τραγουδῶντας ἄρχισαν Δεροπολίτικο χορό.

Εὖγε σ' ὅλους τοὺς Κτισματιῶτες καὶ ἰδιαίτερα σ' αὐτοὺς ποὺ μένουν μόνιμα στὸ χωριὸ γιὰ τὸ ὄμορφο Πανηγύρι τους.

ΤΗΛΕΦΩΝΑ

Ἔχομε ὅμως καὶ οἱ ντόπιοι κι' ἐμεῖς οἱ ξενητιῶτες ἕνα παράπονο: Εἴμαστε πάνω στὰ σύνορα καὶ ἡ πολιτεία δὲν μᾶς προσέχει. Ἐπὶ παραδείγματι, ζητᾶμε λίγα αὐτόματα τηλέφωνα γιὰ νἄχουμε ἄνετη ἐπικοινωνία μὲ τὸν κόσμο μας. Τόσο δύσκολο εἶναι νὰ τοποθετηθοῦν σ' αὐτὸ τὸ ἐπιμεθόριο χωριὸ μερικὰ τηλέφωνα;

Κ.Μ.